

آموزش HTML

آنچه که قبل از یادگیری HTML لازم است بدانید:

برای شروع کار با HTML شما به چیزهایی نیاز دارید که در لیست زیر آمده است:

1. شما به یک ویرایشگر متن نیاز دارید. در ویندوز شما می توانید از برنامه Notepad استفاده کنید. از هر نرم افزار ویرایش متن دیگری استفاده کنید اما این نکته را در نظر داشته باشید که نرم افزار WordPad که در ویندوز وجود دارد و نرم افزارهایی مانند Microsoft Office Word و امثال آن برای نوشتن کدهای HTML مناسب نیستند چون در هنگام ذخیره کردن متن این نرم افزارها کدهایی را به آن اضافه می کنند.
- نرم افزار Notepad را می توانید از طریق منوی استارت در قسمت Accessories پیدا کنید یا از طریق فرمان Run با تایپ notepad در کادر Open و فشار دادن دکمه Enter.
2. شما به یک مرورگر وب به انتخاب خود نیاز دارید. می توانید از Microsoft Internet Explorer استفاده کنید که با ویندوز نصب می شود یا از Opera, Mozilla Firefox و نرم افزارهای مشابه که اغلب به صورت رایگان برای دانلود در اینترنت وجود دارند.
- بهتر است صفحاتی را که می نویسید با چند مرورگر آزمایش کنید. زیرا در HTML قسمتهایی وجود دارد که مختص به یک مرورگر خاص است و با سایر مرورگرها کار نمی کند.
3. شما به جایی برای ذخیره کردن متن خود دارید که می تواند جایی روی هارد دیسک شما، یک فلاپی دیسک یا یک سرور باشد. البته شما برای استفاده از HTML نیاز ندارید حتماً به اینترنت متصل باشید، شما می توانید با استفاده از یک مرورگر وب در کامپیوتر خود از HTML استفاده کنید.
- برای ذخیره کردن فایلی که با Notepad نوشته اید کافی است از منوی File گزینه Save As را انتخاب کرده و مسیری را برای ذخیره فایل انتخاب کنید و در کادر File Name در پایین پنجره Save As نام فایل را با پسوند html بنویسید. در آخر هم دکمه Save را کلیک کنید.

اصول نوشتن صفحات HTML

در اینجا می خواهیم به ساختار شناسه ها یا همان تگها (tag) در HTML بپردازیم. یک تگ همیشه با علامت کوچکتر ریاضی یعنی این علامت < آغاز می شود و با علامت بزرگتر > به پایان می رسد. مثلاً تگی که باعث ایجاد زیرخط کلمات می شود اینطور نوشته می شود <U>: این علامت را قبل از متنی که می خواهیم زیر آن خط کشیده شود قرار می دهیم. به این تگ ، تگ ابتدایی (Opening tag) می گویند، که عملیاتی را که شما می خواهید آغاز کنید شروع می کند. به منظور پایان دادن به زیرخط باید از یک تگ پایانی استفاده کنید. یک تگ پایانی با این علامت شروع می شود >/>: بقیه تگ مانند تگ ابتدایی می باشد. برای درک بهتر این مطلب به مثال زیر توجه کنید:

Tags and their position

اگر بخواهید متن بالا را با زیرخط در مرورگر خود ببینید باید آنرا مطابق خط روبرو در ویرایشگر متن خود بنویسید:

<u>tags and their position</u>

نتیجه را به این صورت می بینید:

Tags and their position

در HTML همه تگها به یک تگ پایانی نیاز ندارند. برای مثال تگی که برای وارد کردن عکس استفاده می شود از این قبیل تگهاست، که به این صورت می باشد :

البته بعداً در مورد این تگ توضیح خواهیم داد در اینجا فقط برای مثال این تگ را آوردیم. موارد دیگری هم با این وضعیت وجود دارند مثلاً
 که برای رفتن به خط بعدی استفاده می شود، <hr> که برای ایجاد یک خط افقی به کار می رود و <p> که برای رفتن به پاراگراف بعدی استفاده می شود.

در ضمن نیاز نیست که حتماً تگها با حروف بزرگ نوشته شوند. مثلاً <P> همان <p> است. البته در نسخه های جدیدتر HTML توصیه می شود کدهای HTML با حروف کوچک نوشته در XHTML هم نوشتن کدها با حروف کوچک الزامی است. فضای خالی هم بین تگها تأثیری ندارد. مثلاً:

<u> متن زیرخط دار </u>

کد بالا همان نتیجه ای را می دهد که کد زیر دارد:

<U>متن زیرخط دار</U>

به این طریق هم اگر نوشته شود فرقی نمی کند:

<u>

متن زیرخط دار

</u>

قالب پایه ای یک فایل HTML مانند زیر است. ببینید می توانید کاری را که تگهای این کد انجام می دهند حدس بزنید؟ البته همه آنها را بعداً توضیح می دهیم.

<html>

<head>

<title>html قالب اصلی</title>

</head>

<body>

هر چیزی که اینجا قرار گیرد در صفحه شما قابل دیدن است

</body>

</html>

برای درک بهتر این قسمت سعی کنید تگها را به صورت جفتی در نظر بگیرید (از جایی که باز می شوند تا جایی که بسته می شوند) اولین تگ <html> است که علامت شروع یک متن HTML است و تگ پایانی آن </html> است که همانطور که ممکن است حدس زده باشید نشانه پایان متن HTML است. هر چیزی در HTML باید بین این دو تگ قرار گیرد. مانند متن، دیگر تگها، عکسها و... چون این دو تگ نشان دهنده آغاز و پایان صفحه شما هستند.

تگ بعدی <head> است. این تگ مشخص کننده بخشی است که شما باید عنوان صفحه، کلمات کلیدی، و دیگر توضیحات خود برای این صفحه را در آن قرار دهید. این بخش با <head/> به پایان می رسد. در مثال بالا تنها قسمت HEAD عنوان صفحه بود که با TITLE مشخص می شود.

تگ <title> به شما اجازه می دهد برای صفحه خود یک عنوان برگزینید. این قسمت مورد استفاده موتورهای جستجو قرار می گیرد و همان متنی است که به هنگام مشاهده صفحه در نوار عنوان مرورگر نشان داده می شود. تا هنگامی که این تگ در قسمت BODY قرار نگیرد در متن شما نشان داده نمی شود. برای پایان دادن به تگ عنوان از این تگ استفاده می شود </title>: در مثال بالا عنوانی که برای صفحه نشان داده می شود قالب اصلی HTML است.

تگ `<body>` بخشی را آغاز می کند که در صفحه مرورگر شما به نمایش در می آید. این قسمت جایی است که ما باید کار اصلی خود را در آن انجام دهیم. برای پایان دادن به این تگ از `</body>` استفاده می کنیم. در مثال بالا متنی که در صفحه مرورگر دیده می شود به صورت زیر است (البته در اینجا برای نوشته زیر رنگ و فونت نیز انتخاب شده که در قسمت های بعد به آنها خواهیم پرداخت:)

هر چیزی که اینجا قرار گیرد در صفحه شما قابل دیدن است

چیزی که در اینجا می بینیم متنی است که به صورت ساده نوشته شده و در طرف چپ صفحه قرار دارد.

در درس بعد در مورد چگونگی کار کردن با متنها بحث می کنیم.

نوشتن متن ها به صورت ضخیم، مورب، زیر خط دار و خط خورده

در این درس به کار با متنها می پردازیم. ابتدا با این تگ شروع می کنیم :

 این تگ باعث می شود کلماتی که بین این تگ و تگ پایانی آن قرار دارند به صورت پر رنگ و بولد (Bold) دیده شوند. به مثال زیر توجه کنید:

متنی که اینجا قرار بگیرد به صورت بولد نمایش داده می شود

مثال بالا به صورت زیر دیده می شود:

متنی که اینجا قرار بگیرد به صورت بولد نمایش داده می شود

بیاید با تگهای دیگری ادامه دهیم:

2-زیر خط:(Underline)

</u>این متن با زیر خط مشاهده می شود<u>

این هم نتیجه:

این متن با زیر خط مشاهده می شود

3-حروف کج:(Italic)

</i>این متن به صورت مورب دیده می شود< i>

و نتیجه به این صورت است:

این متن به صورت مورب دیده می شود

4-حروف خط خورده:

<strike>این متن به صورت خط خورده دیده می شود</strike>

متن در مرورگر به این صورت دیده می شود:

این متن به صورت خط خورده دیده می شود

5-وسط چین:

<center>این متن در وسط خط نوشته می شود</center>

نتیجه کد:

این متن در وسط خط نوشته می شود

شما می توانید بیشتر از یک فرمان را برای یک متن اجرا کنید. مثلاً وقتی که می خواهید متنی به صورت پررنگ و کج نوشته شود. برای این کار هر دو تگ ابتدایی را برای متن در ابتدای آن و تگهای پایانی را در جایی که می خواهیم پایان پررنگی و کجی متن باشد قرار می دهیم.

با این مثال توجه کنید:

<i>این متن به صورت کج و پررنگ دیده می شود</i>

نتیجه هم به این صورت دیده می شود:

این متن به صورت کج و پررنگ دیده می شود

آیا ترتیب قرار گرفتن تگهای پایانی مهم است؟ در پاسخ باید گفت در مثال بالا خیر، اما مواردی وجود دارد که ترتیب قرار گرفتن تگها مهم است مثلاً قرار گرفتن تگ پایانی <HTML/> قبل از <BODY/> اشتباه است. شما با تمرین و تجربه می توانید این نکته را فرا بگیرید. شما می توانید برای جلوگیری از اشتباه HTML را به صورت زیر بنویسید:

<i>

این متن به صورت پر رنگ و کج دیده می شود

</i>

اما این روش خسته کننده است. در اینجا مهم نیست تگها به چه صورت باز و بسته شوند. اما نکته مهمی که باید در نظر داشته باشید این است که متنها تحت تأثیر تگهایی که قبل از آنها باز شدهاند و بسته نشده اند قرار می گیرند. تأثیر یک تگ تمام می شود وقتی که تگ بسته شود.

مثال زیر را در نظر داشته باشید:

<i><u>این متن پر رنگ، کج و دارای زیرخط است</u></i>

این نتیجه را به ما می دهد:

این متن پر رنگ، کج و دارای زیرخط است

اما این یکی:

<u><i>این متن پر رنگ، کج و دارای</i></u>

این نتیجه را به ما می دهد:

این متن پر رنگ، کج و دارای زیرخط است

همان طور که دیدید متن بولد و ایتالیک زودتر از متن زیرخط دار به پایان رسید و این به این دلیل است که تگهای پایانی بولد () و ایتالیک (<I/>) زودتر نوشته شدند و انتهای متن فقط توسط تگ زیرخط (<U/>) تحت تأثیر قرار دارد. متنها به صورت پیش فرض در سمت چپ صفحه به نمایش در می آیند. اما با استفاده از <CENTER> می توان آنها را در وسط صفحه به نمایش در آورد. این تگ را هم می توان با دیگر تگها ترکیب کرد و نتایج جابی گرفت. به مثال زیر توجه کنید:

<center><i>به این مثال توجه کنید</i></center>

و این هم نتیجه آن:

به این مثال توجه کنید

نوشتن سر فصلها و پاراگراف در HTML

- از تگهای سر فصل (HEADING) برای تیترو عنوان مطالب استفاده می شود. به این مثالها توجه کنید:

<h1>سرفصل بزرگ</h1>

سرفصل بزرگ

<h2>سرفصل 2</h2>

سرفصل 2

<h3>سرفصل 3</h3>

سرفصل 3

<h4>در حال کوچک شدن</h4>

در حال کوچک شدن

<h5>کوچکتر</h5>

کوچکتر

<h6>بسیار کوچک</h6>

بسیار کوچک

از دستورات بالا می توانید برای عنوان مطالب استفاده کنید.

- وقتی که تگ
 در متنی وارد می شود بقیه آن خط به خط بعد منتقل می شود. در حقیقت تگ
 یا همان Line Break کاری مشابه فشردن کلید Enter به همراه Shift را انجام می دهد. قابل ذکر است که این تگ نیازی به تگ پایانی ندارد. به یک مثال توجه کنید:

This is the first line
 Here is the second line

نتیجه مثال بالا به اینگونه است:

This is the first line

Here is the second line

مرورگر اصولاً تا وقتی که به کمبود فضا برای یک خط برخورد به خط بعدی نمی رود. اما تگ `
` مرورگر را مجبور می کند به خط بعدی برود. مثلاً متن زیر را در ویرایشگر متن خود بنویسید و به صورت `html` ذخیره کنید، فقط یک خط را در مرورگر خود خواهید دید:

من،

یک خط

جدید می خواهم

نتیجه به این صورت خواهد بود:

من، یک خط جدید می خواهم

برای اینکه نتیجه ای مشابه متن نوشته شده در ویرایشگر متن داشته باشیم، باید متن را به این صورت بنویسیم:

من،

یک خط

جدید می خواهم

این هم نتیجه:

من،

یک خط

جدید می خواهم

- `<p>` تگ پاراگراف است. این تگ باعث ایجاد یک فضای خالی عمودی بین دو خط در دو پاراگراف می شود. درست مثل اینکه شما `
` را دو بار تایپ کنید. از این تگ در اول پاراگراف برای تمایز دو پاراگراف استفاده می شود. به مثال زیر توجه کنید:

خط اول از پاراگراف اول

خط دوم از پاراگراف اول

<p>

این هم پاراگراف جدید

</p>

و نتیجه به این صورت است:

خط اول از پاراگراف اول

خط دوم از پاراگراف اول

این هم پاراگراف جدید

تگ پاراگراف هم نیازی به تگ پایانی ندارد. اما شما می توانید برای فهم بهتر آنرا در متن خود به کار ببرید. مثلاً به این صورت:

<p>

پاراگراف اول

</p>

<p>

پاراگراف دوم

ادامه پاراگراف دوم

</p>

این متن همان نتیجه ای را دارد که متن زیر دارد:

<p>پاراگراف اول</p>

<p>

پاراگراف دوم

ادامه پاراگراف دوم

</p>

این هم نتیجه هر دو متن بالا:

پاراگراف اول

پاراگراف دوم

ادامه پاراگراف دوم

البته اگر می خواهید صفحه ای که طراحی می کنید معتبر باشد بهتر است از تگ پایانی پاراگراف استفاده کنید. استفاده از تگ پایانی در XHTML الزامی است .

تا اینجا شما می توانید یک صفحه وب پر از متن را بنویسید. در درس بعد به اندازه فونت و رنگ متن می پردازیم.

کار کردن با فونتها و رنگ و اندازه آنها

در این قسمت از درس به سراغ کار با فونتها و اندازه آنها می رویم.

اندازه فونت را می توان با دستور زیر تعیین کرد:

``متنی که می خواهیم اندازه آنرا تعیین کنیم``

به جای «X» عددی با علامت منفی یا مثبت قرار می گیرد. وقتی که می خواهیم یک متن بزرگتر دیده شود از علامت مثبت و زمانی که می خواهیم متن کوچکتر شود از علامت منفی استفاده می کنیم. به مثال زیر توجه کنید:

``این متن بزرگتر دیده می شود``

این هم نتیجه تغییر سایز فونت:

این متن بزرگتر دیده می شود

برای کوچکتر کردن متن نیز به همین صورت عمل می کنیم:

``این متن کوچکتر دیده می شود``

این هم متن کوچک شده:

این متن کوچکتر دیده می شود

این هم تعدادی مثال برای درک بهتر مطالب:

``این متن با اندازه 4 نوشته شده است``

این متن با اندازه 4 نوشته شده است

``این متن با اندازه 3 نوشته شده است``

این متن با اندازه 3 نوشته شده است

این متن با اندازه 2 نوشته شده است

این متن با اندازه 2 نوشته شده است

این متن با اندازه 1 نوشته شده است

این متن با اندازه 1 نوشته شده است

این متن با اندازه 1- نوشته شده است

این متن با اندازه 1- نوشته شده است

این متن با اندازه 2- نوشته شده است

این متن با اندازه 2- نوشته شده است

این متن با اندازه 3- نوشته شده است

این متن با اندازه 3- نوشته شده است

برای تغییر رنگ متنها نیز می توانیم به روش زیر عمل کنیم، با این فرمان:

می توانیم رنگ مورد نظر خود را با نام انگلیسی آن در فرمان بالا قرار دهیم یا از معادل هگزا دسیمال رنگ به جای اسم رنگ استفاده کنیم.

برای شروع با اسم رنگ شروع می کنیم:

متن مورد نظر

متن نهایی:

متن مورد نظر

حالا از معادل هگزا دسیمال رنگ قرمز به جای نام رنگ استفاده می کنیم. البته استفاده از اسم رنگها ساده تر است اما شما ممکن است بخواهید از رنگهای پیچیده تری استفاده کنید. در مورد رنگ قرمز باید به این صورت عمل کنیم:

متن مورد نظر

در اینجا نتیجه با مثال قبلی یکسان است:

متن مورد نظر

معادل هگزا دسیمال رنگها را باید با علامت # شروع کرد و بعد از این علامت شش حرف یا عدد دیگر قرار می گیرد. برای رنگ قرمز بعد از علامت # دو F و چهار صفر قرار می گیرد.

فرض کنید می خواهید رنگ و اندازه متنی را همراه با هم تغییر دهید. برای این کار می توانید از دو تگ `` استفاده کنید. اما به خاطر داشته باشید که هر دو را ببندید. مانند زیر:

`متن بزرگ و طلایی`

متن بزرگ و طلایی

همچنین می توانید از شناسه های `size` و `color` در یک تگ `` استفاده کنید. مانند زیر:

`متن بزرگ و طلایی`

متن بزرگ و طلایی

شما می توانید رنگ فونت را در تگ `body` تعریف کنید که بعداً به آن می پردازیم.

ایجاد پیوند به دیگر صفحات با HTML

در این بخش ایجاد لینک به بقیه صفحات را مورد بررسی قرار می دهیم.

برای ایجاد لینک از تگ زیر استفاده می کنیم:

`متن لینک`

تگ `<a>` نشانه لینک است. شناسه `href` مشخص کننده آدرس لینک می باشد، `<a/>` نشانه بسته شدن تگ است. متنی که بین این دو تگ ابتدایی و پایانی نوشته می شود متنی است که در صفحه شما به عنوان یک لینک دیده می شود. مثلاً اگر می خواهید به یک صفحه وب مثلاً صفحه اصلی وبلاگ ما با این آدرس `http://besthaa.ir` لینکی را در صفحه خود داشته باشید باید فرمان زیر را در قسمت `body` صفحه خود در جایی که می خواهید لینک به نمایش درآید قرار دهید:

`بهترین ها را در بهترینها تجربه کنید` "سایت بهترینها"

لینک در صفحه شما به این صورت دیده می شود:

متن نمونه برای لینک

لینکی را که با فرمان بالا ساخته اید به صورت رنگی (بسته به تنظیمات مرورگر رنگ آن تعیین می شود) و زیرخط دار به وجود می آید. که این خصوصیات نشانه آن است که یک متن لینک است و وقتی که نشانگر ماوس را بر روی آن قرار دهید به شکل دست در می آید. البته هر متنی که رنگی بود و دارای زیر خط بود لزوماً نباید یک لینک باشد. شکل نشانگر ماوس در اینجا به کمک ما می آید.

شناسه دیگری که می توانید در تگ لینک به کار ببرید `title` است. با استفاده از این شناسه می توانید عنوانی را برای لینک انتخاب کنید و این عنوان در هنگامی که بازدید کننده کاوس خود را روی لینک قرار می دهد به نمایش در نمی آید. به مثال زیر توجه کنید:

`بهترین ها را در بهترینها تجربه کنید`

از شناسه های دیگری نیز در تگ لینک می توان استفاده کرد که نحوه نمایش لینک در صفحه را تعیین می کنند.

وارد کردن تصاویر در صفحات HTML

آیا شما می خواهید یک عکس را به صفحه خود اضافه کنید؟ برای این کار باید از تگ زیر استفاده کنید:

```

```

در این تگ IMG نشانه قرار گرفتن تصویر در صفحه و SRC آدرس محل قرار گرفتن فایل عکس است. حتماً لازم نیست این عکس مربوط به سایت شما باشد یا در سرور شما قرار داشته باشد، شما می توانید هر عکسی که در اینترنت قابل دسترسی باشد استفاده کنید (اگر قصد دارید صفحه خود را در یک سایت اینترنتی قرار دهید). شما می توانید فقط نام فایل را به جای آدرس کامل بنویسید اگر صفحه ای که عکس باید در آن قرار گیرد و خود عکس در یک پوشه قرار داشته باشند.

مثلاً اگر عکس شما در این آدرس قرار دارد <http://www.example.com/images/image.gif> و صفحه ای که در حال ویرایش آن هستید در پوشه ای غیر از این قرار دارد شما باید تگ زیر را برای اضافه کردن عکس به صفحه خود به کار ببرید:

```

```

اگر فایل html و عکس هر دو در یک پوشه باشند می توانید برای راحتی در تایپ کردن از این تگ استفاده کنید:

```

```

پسوند فایل حتماً نباید gif باشد. یعنی شما می توانید از فرمتی مثل jpg نیز استفاده کنید. این دو فرمت از بقیه پر استفاده تر هستند. اگر شما عکسی با فرمتی غیر از این دو فرمت دارید می توانید از برنامه های ویرایش عکس از قبیل فتوشاپ برای تبدیل کردن آنها استفاده کنید.

برای نمونه من می خواهم یک عکس را با نام `learn_html.gif` را که در پوشه همین صفحه قرار دارد را به این صفحه اضافه کنم. در اینجا از این تگ استفاده کرده ام:

```

```

با نوشتن این تگ، این تصویر را در صفحه نهایی می بینیم:

به این ترتیب یک تصویر را در سمت چپ صفحه خواهیم دید (در صورتی که صفحه ما چپ به راست باشد). اگر می خواهید تصویر در مرکز صفحه (وسط خط) قرار گیرد باید از تگ <CENTER> در اطراف تگ تصویر استفاده کنید. مانند زیر:

```
<center>  
  
</center>
```

تصویر به دست آمده به صورت زیر است:

روشهای دیگری هم برای نمایش عکس در وسط صفحه وجود دارد که با توجه به کم کاربرد شدن تگ <center> در نسخه چهارم HTML از آنها استفاده می شود. مثلاً می توان از تگ <div align="center"> با شناسه استفاده کرد.

به خاطر داشته باشید که آدرس محل عکس و نام آن به حروف کوچک و بزرگ حساس هستند. پس ممکن است اگر به جای image.jpg از IMAGE.JPG استفاده کنید ممکن است مرورگر شما عکسی را در صفحه نشان ندهد. پس در نوشتن آنها دقت کنید.

در مورد اضافه کردن عکسها به صفحه بعداً با جزئیات بیشتری توضیح می دهیم. تا اینجا یاد گرفتیم چگونه یک عکس را به صفحه اضافه کنیم و نحوه قرار گیری آنرا در صفحه تعیین کنیم.

تگهای مورد استفاده برای نمایش متن به صورتهای مختلف

تعدادی تگ وجود دارد که در هنگام کار با متن ها می توانید از آنها کمک بگیرید. تگهایی که در این قسمت مورد بحث قرار می گیرند اینها هستند <BLINK> , <WBR> , <NOBR> , <PRE> , <SUP> , <SUB> :

<SUP> - 1 <SUB>

این دو تگ بیشتر در زمانی استفاده می شوند که شما می خواهید در صفحه خود معادلات ریاضی را به نمایش در آورید اما ممکن است شما برای چیزهای دیگری هم از آنها استفاده کنید.

از این تگها برای قرار دادن حروف یا اعداد کمی بالاتر یا پایینتر از بقیه متن در صفحه استفاده می شود. مانند این:

استفاده از تگ : <SUB>

y₁

نتیجه به این صورت دیده می شود. از این تگ می توان برای گذاشتن اندیس برای کلمات استفاده کرد.

y₁

استفاده از تگ : <SUP>

25³

از این روش می توانید برای گذاشتن توان برای اعداد استفاده کنید. نتیجه به این صورت خواهد بود:

25³

2- <PRE>

از این تگ زمانی استفاده می شود که شما بخواهید همان مقدار فضای خالی که در ویرایشگر متن خود در متن HTML دارید در صفحه نهایی خود نیز داشته باشید. مثلاً وقتی که متنی را در مورد برنامه نویسی در صفحه خود می نویسید.

به این مثال توجه کنید:

```
<PRE>
x=1;
y=2;
if (x==1)
{
    y=2;
}
</PRE>
```

نتیجه به این صورت ملاحظه می شود:

```
x=1 ;
y=2 ;
if (x==1)
{
    y=2 ;
}
```

در هنگام استفاده از این تگ شما نیازی به استفاده از
 و ندارید و راحت می توانید متن خود را به همانگونه که می خواهید به نمایش در آید بنویسید.

هر متنی که بین `<NOBR>` و `</NOBR>` قرار گیرد تا وقتی که شما به خط بعدی نروید نمی شکند و در یک خط نمایش داده می شود حتی بعد از رسیدن به پایان خط در صفحه.

به این مثال توجه کنید:

</NOBR>

<NOBR>

[illegible]

وارد کردن کامنت در متن اچ تی ام ال

توضیحات (کامنتها) می توانند وقتی که در حال نوشتن صفحه خود هستید به شما کمک کنند. مرورگرها نمی توانند کامنتها را نشان دهند پس در صفحه نهایی آنها به بیننده نشان داده نمی شوند. تنها راه مشاهده کامنتها مشاهده صفحه Source code صفحه است که با زبان HTML نمایش داده شود. با استفاده از این خاصیت شما می توانید در هنگام نوشتن یک صفحه برای خود یادداشت بگذارید تا وقتی که بعداً به آن نگاه کردید بهتر آرا درک کنید.

در مواردی که پس از گذشت مدتی از نوشتن یک صفحه نیاز به ویرایش آن صفحه باشد یا بیش از یک نفر در نوشتن یک صفحه نقش داشته باشند کامنتها می توانند در فهمیدن صفحه به طراحان آن کمک کنند .

برای نوشتن یک کامنت شما باید ابتدا این علامت <!-- علامت تعجب ! و بعد دو خط فاصله) --> بگذارید. بعد از این علامت هر متنی که بنویسید توسط مرورگر نمایش داده نمی شود. تا وقتی که علامت پایان کامنت را در انتهای آن بگذارید.

علامت پایان کامنت به این صورت نوشته می شود: ابتدا دو خط فاصله -- سپس این علامت . <!-- به مثال زیر توجه کنید:

```
<!--این یک کامنت است -->
```

شما می توانید کامنتها را در چندین خط بنویسید فقط به خاطر داشته باشید که علامت انتهایی را در آخر آن قرار دهید. مانند زیر:

```
<!--
```

```
این یک کامنت است
```

```
کامنتها در مرورگر نمایش داده نمی شوند
```

```
-->
```

استفاده از لیست های HTML در صفحه

دو نمونه از پر استفاده ترین لیستها در HTML لیستهای مرتب و لیستهای نامرتب هستند. در لیستهای مرتب ترتیب بخشهای مختلف لیست مشخص می شود ولی در لیستهای نامرتب این ترتیب مشخص نمی شود.

• لیستهای نامرتب

در لیستهای نامرتب برای عناصر لیست از شماره و عدد یا حروف الفبا استفاده نمی شود. عناصر این معمولاً با یک دایره تو پر مشخص می شوند. تگ ابتدای آن `` است و تگ پایانی آن `` است. برای جدا کردن هر بخش لیست در ابتدای آن از تگ `` استفاده می شود. بهتر است هر تگ `` که باز می شود با `` بسته شود. در زیر یک مثال برای این نوع لیست آورده شده است:

```
<ul>
<li>بخش اول لیست</li>
<li>بخش دوم لیست</li>
<li>بخش سوم لیست</li>
</ul>
```

مثال بالا یک لیست بولت دار با سه بخش را به ما می دهد:

- بخش اول لیست
- بخش دوم لیست
- بخش سوم لیست

به این نکته هم توجه کنید که `` نیازی به تگ پایانی ندارد ولی بهتر است از تگ پایانی آن یعنی `` استفاده شود. فاصله متن لیست شده از ابتدای خط هم مقداری از بقیه متن بیشتر می شود. شما می توانید این فاصله را با افزودن تگ `` بیشتر کنید فقط به خاطر داشته باشید تگهایی را که باز کرده اید در آخر لیست ببندید. در زیر یک مثال برای این نمونه لیست آورده شده است:

```
<ul>
<ul>
<ul>
</li>خط اول لیست</li>
</li>خط دوم لیست</li>
</li>خط سوم لیست</li>
</ul>
</ul>
</ul>
```

نتیجه این فرمان به شکل زیر خواهد بود:

- خط اول لیست
- خط دوم لیست
- خط سوم لیست

از شناسه `type` می توان در تگ `` استفاده کرد و ظاهر لیست را تغییر داد.

• شناسه `type`

از این شناسه در لیستهای نا مرتب برای مشخص کردن شکل علامت مشخص کننده هر بخش استفاده می شود. این شناسه می تواند مقادیر زیر را داشته باشد:

• `circle`

با قرار دادن این مقدار برای لیست علامت ابتدایی هر بخش به شکل یک دایره تو خالی در می آید .

• `disc`

این مقدار شکل علامت ابتدای هر قسمت از لیست را به یک دایره تو پر تغییر می دهد .

• `square`

این مقدار شکل علامت لیست را به صورت یک مربع تو پر در می آورد.

به یاد داشته باشید که از شناسه `type` هم می توان در تگ `` استفاده کرد و هم در تگ `` در صورتی که برای تگ `` از این شناسه استفاده شود علامت مربوط به همه قسمت های لیست تغییر می کند اما اگر برای تگ `` از این شناسه استفاده شود فقط علامت مربوط به همان بخش از لیست تغییر می کند .

در مثال زیر می توانید نحوه نمایش لیست با استفاده از شناسه `type` را در حالات مختلف مشاهده کنید. ما از کد زیر برای ساختن این لیست آزمایشی استفاده می کنیم:

```
<ul>
<li type="circle">قسمت اول لیست</li>
<li type="disk">قسمت دوم لیست</li>
<li type="square">قسمت سوم لیست</li>
</ul>
```

می توانید لیست به دست آمده را در اینجا مشاهده کنید. به خاطر داشته باشید که در مرورگرهای مختلف ممکن است نحوه نمایش لیستها متفاوت باشد.

- قسمت اول لیست
- قسمت دوم لیست
- قسمت سوم لیست

اگر می خواهید از تگ <center> برای لیست خود استفاده کنید در این کار دقت کنید. چون ممکن است تمام سطرهای متن شما به یک اندازه نباشند. در این صورت به جای اینکه لیستی در یک خط و مستقیم داشته باشید ممکن است لیستی در هم ریخته و شلوغ به وجود آید. مانند زیر:

```
<center>
<ul>
<li>بخش اول لیست که بلندتر از بقیه سطرهای لیست است</li>
<li>بخش دوم لیست</li>
<li>بخش سوم لیست در سطر آخر</li>
</ul>
<center>
```

لیست نهایی به این صورت در صفحه دیده می شود.

- بخش اول لیست که بلندتر از بقیه سطرهای لیست است
- بخش دوم لیست
- بخش سوم لیست در سطر آخر

اگر شما در یک صفحه بیشتر به لیستها نیاز دارید می توانید از روش بالا استفاده کنید اما باید بدانید که ممکن است ظاهر لیست در اندازه های مختلف پنجره مرورگر به هم بخورد. راه دیگری که برای جلوگیری از این به هم خوردگی وجود دارد استفاده از یک Table است که بعداً در مورد آن توضیح خواهیم داد .

• لیستهای مرتب

شما می توانید در مورد لیستهای مرتب هم مانند لیستهای نامرتب عمل کنید فقط کافیه به جای استفاده از و از تگهای و استفاده کنید. به یک مثال در این زمینه توجه کنید :

بخش اول لیست

بخش دوم لیست

بخش سوم لیست

نتیجه به صورت لیستی شماره گذاری شده ظاهر می شود:

1. بخش اول لیست

2. بخش دوم لیست

3. بخش سوم لیست

برای کنترل تگ از چند شناسه می توان استفاده کرد

1. شناسه start

در مورد لیستهای مرتب با استفاده از شناسه start در تگ می توانیم تعیین کنیم که شماره های لیست از چه عددی شروع شود. به مثال زیر توجه کنید:

<ol start="15">

این سطر اول لیست است ولی شماره آن 15 است

نتیجه به صورت زیر مشاهده می شود :

15. این سطر اول لیست است ولی شماره آن 15 است .

2. شناسه type

این شناسه در لیستهای مرتب هم مانند لیستهای نامرتب برای تغییر علامت ابتدایی هر بخش از لیست استفاده می شود که در اینجا شماره ای است که برای هر قسمت از لیست استفاده می شود. از این شناسه می توانید به صورت زیر استفاده کنید :

• type="1"

با این شناسه بخشهای لیست با اعداد ریاضی مشخص می شوند.

• **type="A"**

با استفاده از این شناسه بخشهای لیست با حروف بزرگ انگلیسی مشخص می شوند .

• **type="a"**

با استفاده از این شناسه بخشهای لیست با حروف کوچک انگلیسی مشخص می شوند .

• **type="I"**

با استفاده از این شناسه بخشهای لیست با حروف بزرگ یونانی مشخص می شوند .

• **type="i"**

با استفاده از این شناسه بخشهای لیست با حروف کوچک یونانی مشخص می شوند.

این شناسه هم می تواند در تگ **** استفاده شود و هم در تگ **** و در این مورد مانند لیستهای نامرتب عمل می کند .

در مثال زیر می توانید نحوه نمایش حالات مختلف لیست را با استفاده از شناسه **type** مشاهده کنید:

<li type="A">قسمت اول لیست

<li type="a">قسمت دوم لیست

<li type="1">قسمت سوم لیست

<li type="I">قسمت چهارم لیست

<li type="i">قسمت پنجم لیست

نتیجه به صورت زیر خواهد بود:

- A. قسمت اول لیست
- b. قسمت دوم لیست
- 3. قسمت سوم لیست
- IV. قسمت چهارم لیست
- v. قسمت پنجم لیست

شناسه های مورد استفاده در تگ body

وقتی که شما یک صفحه HTML می نویسید می توانید چیزهای زیادی را در آن با اضافه کردن شناسه هایی به تگ <BODY> تغییر داد. تگ زیر را در نظر بگیرید:

```
<body bgcolor="green" text="blue" link="yellow" alink="red" vlink="white"
background="image.gif">
```

شما می توانید به هر تعداد از این شناسه ها که خواستید به این تگ اضافه کنید. اگر از شناسه ای استفاده نکنید این گزینه مطابق پیش فرض مرورگر تنظیم می شود. در زیر توضیحی برای هر کدام از شناسه های تگ BODY آورده شده است. البته در مورد هر کدام از آنها به طور کامل در درسهای بعد توضیح خواهیم داد:

bgcolor="color"

این شناسه رنگ زمینه صفحه شما را تغییر می دهد. شما می توانید آنرا به هر رنگی که دوست دارید تغییر دهید. فقط به جای « رنگ » در فرمان بالا اسم رنگی را که می خواهید یا معادل هگزا دسیمال آنرا قرار دهید. برای دیدن لیست رنگها به صورت هگزا دسیمال به سر فصل این بحث بروید. گزینه پیش فرض این ویژگی معمولاً سفید یا خاکستری است.

text="color"

این شناسه رنگ متنی را که در پنجره مرورگر به نمایش در می آید تعیین می کند. شما می توانید آنرا به هر رنگی که دوست دارید تغییر دهید. فقط به جای « رنگ » در فرمان بالا اسم رنگی را که می خواهید یا معادل هگزا دسیمال آنرا قرار دهید. گزینه پیش فرض این ویژگی مشکی است.

link="color"

این شناسه رنگ تمام لینکهای باز نشده در صفحه را تغییر می دهد. شما می توانید آنرا به هر رنگی که دوست دارید تغییر دهید. فقط به جای « رنگ » در فرمان بالا اسم رنگی را که می خواهید یا معادل هگزا دسیمال آنرا قرار دهید. گزینه پیش فرض برای لینکهای باز نشده معمولاً آبی است.

alink="color"

این شناسه رنگ لینکهای فعال را در صفحه شما تعیین می کند. این لینکها آنهایی هستند که به وسیله کاربر بر روی آنها کلیک شده است. شما می توانید آنها را به هر رنگی که دوست دارید تغییر دهید. فقط به جای « رنگ » در فرمان بالا اسم رنگی را که می خواهید یا معادل هگزا دسیمال آنها قرار دهید.

vlink="color"

این شناسه رنگ لینکهای باز شده را در صفحه تعیین می کند. شما می توانید آنها را به هر رنگی که دوست دارید تغییر دهید. فقط به جای « رنگ » در فرمان بالا اسم رنگی را که می خواهید یا معادل هگزا دسیمال آنها قرار دهید. گزینه پیش فرض این ویژگی بنفش است.

background="image.gif"

این شناسه یک عکس را به عنوان زمینه برای صفحه شما قرار می دهد. اگر شما از این شناسه استفاده کنید تصویر زمینه ای که انتخاب کرده اید جایگزین هر رنگی که به عنوان زمینه انتخاب کرده بودید می شود. اگر از این شناسه استفاده نکنید مرورگر از رنگی که به عنوان زمینه انتخاب کرده اید استفاده می کند و در صورت عدم انتخاب رنگ از رنگ پیش فرض خود استفاده می کند.

تغییر رنگ پیش فرض متن در صفحه

برای تغییر رنگ پیش فرض متن در صفحه باید از تگ `<BODY>` استفاده کنید. شما باید دنبال `text=" "` بعد از تگ `BODY` بگردید. مانند این:

```
<BODY text="black">
```

ممکن است به جای رنگ از ترکیبی از حروف و اعداد استفاده شده باشد. مانند زیر:

```
<BODY text="#000000">
```

البته ممکن است هیچکدام از موارد بالا وجود نداشته باشد، یا شما بخواهید یک صفحه تازه بنویسید. در این موارد باید این فرمان اضافی را به تگ `BODY` خود اضافه کنید. درست مثل موارد بالا. اگر فرمانهای دیگری هم دارید می توانید این فرمان را در انتهای آنها اضافه کنید البته با قرار دادن یک فضای خالی بین فرمانها. برای نمونه به سطر زیر توجه کنید، من برای تعیین رنگ زمینه و رنگ متن این صفحه از این فرمان استفاده کرده ام:

```
<BODY bgcolor="#66CCFF" text="black">
```

حالا اگر می خواهید رنگ متن را تغییر دهید می توانید نام انگلیسی رنگ مورد نظر خود را به جای `black` بنویسید. روش دیگری که برای این کار وجود دارد استفاده از معادل هگزادسیمال رنگها است که در این روش می توانید از بین رنگهای بیشتری رنگ خود را انتخاب کنید چون ما برای تمام رنگهای مورد استفاده نمی توانیم اسم واحدی را به کار ببریم.

برای مثال اگر می خواهید رنگ متن شما زرد باشد از دو طریق می توانید به این خواسته خود برسید:

1. استفاده از نام رنگ به صورت زیر:

```
<BODY text="yellow">
```

2. استفاده از معادل هگزادسیمال رنگها:

```
<BODY text="#FFFF00">
```

بعد از انجام این کار هر متنی که در صفحه مرورگر شما دیده شود به رنگ زرد خواهد بود.

تغییر رنگ لینکهای صفحه در حالات مختلف

اگر بخواهید رنگ لینکها را در صفحه خود تغییر دهید مانند تغییر رنگ پیش فرض متن باید تگ BODY را پیدا کنید. در تگ BODY به دنبال شناسه link بگردید. مثلاً ممکن است تگ BODY به این صورت باشد:

```
<body link="blue">
```

در تگ BODY ممکن است شناسه های دیگری هم وجود داشته باشند، مثلاً شناسه های مربوط به رنگ متن و یا رنگ زمینه. در این صورت می توانید شناسه رنگ لینک را با یک فاصله خالی با آخرین فرمان موجود در تگ BODY به این تگ اضافه کنید.

حالا برای تغییر رنگ لینکها در صفحه نام رنگ مورد نظر خود را به عنوان مقدار شناسه link وارد کنید یا از معادل هگزادسیمال رنگ به جای نام رنگ استفاده کنید.

مثلاً برای تغییر رنگ لینکها به زرد می توانیم مانند زیر عمل کنیم:

1- استفاده از نام رنگ:

```
<body link="yellow">
```

2- استفاده از معادل هگزادسیمال رنگ:

```
<body link="#ffff00">
```

حالا همه لینکهای موجود در صفحه شما به جای آبی به رنگ زرد در مرورگر ظاهر می شوند.

همین کار را می توانید برای لینکهای فعال و لینکهای بازدید شده تکرار کنید. مانند زیر:

```
<body alink="blue" vlink="violet">
```

مانند مثال بالا شناسه alink برای لینکهای فعال و vlink برای لینکهای بازدید شده استفاده می شود.

برای تغییر دیگر رنگها هم به همین صورت عمل می شود تنها نکتهای که باید مد نظر قرار گیرد این است که حتماً قبل از وارد کردن فرمان یک فضای خالی با فرمان قبلی بگذارید.

وارد کردن تصاویر در صفحات HTML

اگر می خواهید برای زمینه صفحه خود یک رنگ را انتخاب کنید، باید این رنگ را در تگ BODY تعریف کنید. وقتی که این تگ را پیدا کردید در آن به دنبال شناسه bgcolor بگردید ، که ممکن است مانند زیر باشد:

```
<body bgcolor="gray">
```

ممکن است به جای نام رنگ از معادل هگزادسیمال رنگ استفاده شده باشد. مانند زیر (این فرمانی است که من برای زمینه این صفحه از آن استفاده کرده ام):

```
<body bgcolor="#66ccff">
```

البته ممکن است این شناسه را در تگ BODY پیدا نکنید، در این صورت یک فاصله بعد از BODY قرار داده شناسه bgcolor را وارد کنید.

برای عوض کردن رنگ زمینه نام رنگ مورد نظر خود را به جای نام رنگ در شناسه بالا قرار دهید.

به جای نام رنگ می توانید از معادل هگزا دسیمال رنگ استفاده کنید.

برای مثال اگر می خواهید رنگ زمینه به رنگ سبز درآید باید مانند زیر عمل کنید:

```
<body bgcolor="green">
```

و یا به این صورت:

```
<body bgcolor="008000">
```

روش دیگری که برای تغییر رنگ زمینه صفحه وجود دارد استفاده از CSS است که با ورود نسخه چهارم HTML استفاده از آن رو به افزایش است.

آموزش قرار دادن یک تصویر در زمینه صفحه

برای قرار دادن یک تصویر به عنوان زمینه صفحه باید از تگ BODY استفاده کرد. وقتی که تگ BODY را پیدا کردید ممکن است به صورت ساده باشد یا با فرمانهایی که به آن اضافه شده است. مانند زیر:

```
<body bgcolor="#66ccff" text="#000000">
```

کاری که شما باید انجام دهید، اضافه کردن یک شناسه به تگ BODY است. بنابراین یک فاصله بعد از آخرین فرمان بگذارید و سپس این فرمان را وارد کنید:

```
background=" "
```

اکنون تگ BODY شما باید به این صورت باشد (اگر فرمانهای دیگری به آن اضافه نکرده باشید):

```
<body background=" ">
```

حالا باید آدرس عکس را بین دو دابل کوت قرار دهیم. برای این کار دو راه وجود دارد:

- برای این کار اگر صفحه و عکس در یک مسیر هستند می توانیم فقط نام کامل عکس با پسوند آنرا بنویسیم. مثلاً:

```
<body background="image.gif">
```

- اگر از قرار داشتن صفحه و عکس در یک مسیر مطمئن نیستید یا عکس و صفحه در یک مسیر نیستند می توانید از آدرس کامل عکس استفاده کنید.

```
<body background="http://www.example.com/image.gif">
```

تصاویر برای زمینه باید با یکی از دو فرمت GIF یا JPG باشند. اگر عکس به این صورت نبود باید آن را با برنامه ای مثل Paint Shop Pro یا Photoshop به یکی از این فرمتها تبدیل کرد.

برای مثال فرض کنید یک عکس با نام background.jpg داریم که در این مسیر قرار دارد :

<http://www.mysite.com/img> حال اگر بخواهیم صفحه ای را در پوشه ای به غیر از پوشه img در این

سایت طراحی کنیم باید از آدرس کامل عکس یعنی <http://www.mysite.com/img/background.jpg> استفاده کنیم. و تگ BODY ما به این صورت در می آید:

```
<body background="http://www.mysite.com/img/background.jpg">
```

تنظیم نحوه نمایش عکس در صفحه

اگر شما یک عکس دارید که می خواهید از آن استفاده کنید اما اندازه آن عکس اندازه مورد نظر شما نیست. ممکن است عکس به قدری بزرگ باشد که تمام فضای صفحه را بگیرد یا شما اندازه ای بزرگتر از اندازه فعلی عکس را بخواهید.

شما می توانید اندازه عکس را تغییر دهید. این کار را می توانید با افزودن شناسه های width (برای عرض عکس) و height (برای ارتفاع عکس) به تگ img انجام دهید. به یک مثال در این مورد توجه کنید:

فرض کنیم یک عکس با نام learn_html.gif داریم و می خواهیم آنرا کوچکتر از اندازه اصلی آن نشان دهیم. تنها چیزی که باید بدانیم اندازه اصلی عکس است. اندازه عرض و ارتفاع عکس معمولاً با مقیاس پیکسل سنجیده میشود. عکس ما 137 پیکسل عرض و 77 پیکسل ارتفاع دارد. در زیر می توانید عکس را با اندازه های واقعی ببینید.

حالا می خواهیم شناسه های width و height را در تگ عکس وارد کنیم. تگ ما به این صورت در می آید:

```

```

حالا کافی است اندازه مورد نظر را در بین دو دابل کوت (" ") وارد کنید. برای مثال من اندازه 100 را برای عرض و 50 را برای ارتفاع وارد می کنم. به صورت زیر:

```

```

در زیر می توانید عکس را پس از تغییر اندازه مشاهده کنید:

برای بزرگتر کردن عکس هم کاری مشابه بالا را انجام می دهیم:

مثلاً با عرض 200 و ارتفاع 100:

```

```


همانطور که می بینید اندازه عکس بزرگتر از اندازه واقعی شد:

همانطور که ممکن است متوجه شده باشید در تصاویری که با این روش تغییر اندازه پیدا می کنند اگر به نسبت بین عرض و ارتفاع عکس رعایت نشود ممکن است تناسب عکس به هم بخورد. مثلاً تصویر بیش از حد کشیده به نظر برسد و...

اگر بخواهید تصاویر با همان نسبت قبلی تغییر اندازه پیدا کنند باید نسبت بین عرض تصویر و ارتفاع آن را به دست آورید مثلاً وقتی من مو خواهم تصویری با عرض 100 پیکسل داشته باشم می توانم به این صورت ارتفاعی را که در آن تناسب عکس به هم نمی خورد پیدا کنم:

$$77 \div 137 = 0.562$$

$$\text{height} \div 100 = 0.562 \quad \text{--->} \quad \text{height} = 100 \times 0.562 \quad \text{--->} \quad \text{height} = 56.2$$

حال اگر من اندازه تصویر را با عرض 100 پیکسل و ارتفاع 56/2 پیکسل تعریف کنم تصویری با همان تناسب تصویر اصلی به دست خواهیم آورد مانند زیر:

``

همانطور که در تصویر روبرو می بینید تناسب تصویر تا حد زیادی رعایت شده است. البته ما از 0.2 پیکسل در ارتفاع تصویر چشم پوشی کردیم.

برای راحتی کار می توانید تصاویر را با استفاده از برنامه های گرافیکی مثل فتوشاپ، کارل دراو و... اندازه تصاویر را تغییر داده و بعداً در صفحه خود استفاده کنید. در این صورت کار شما راحت تر است و گذشته از راحتی وقتی عکسی را با یک برنامه گرافیکی کوچک می کنید سایز فایل عکس هم کوچکتر می شود و بارگذاری صفحه شما را طولانی نمی کند.

ساختن لینک با استفاده از تصاویر

برای اینکه از یک عکس به عنوان یک لینک استفاده کنید باید از دو نکته که قبلاً آموختیم استفاده کنیم.

1. چگونه یک لینک بسازیم.

2. چگونه یک عکس را به صفحه اضافه کنیم.

- برای اینکه بخواهیم به یک صفحه لینکی را ایجاد کنیم باید از این تگ استفاده کنیم:

`متن لینک`

- اگر بخواهیم یک عکس را به صفحه اضافه کنیم باید از این تگ استفاده کنیم:

``

حال اگر بخواهیم از یک عکس به عنوان یک لینک استفاده کنیم باید تگ عکس را به جای متن لینک استفاده کنیم.
یعنی به صورت زیر:

``

تنها نکته ای که در اینجا باید به آن دقت کنید این است که نباید تگ لینک را قبل از ورود تصویر ببندید. یعنی تگ عکس باید بین تگ ابتدایی و انتهایی لینک قرار بگیرد تا به عنوان یک لینک عمل کند. به این مثال توجه کنید:

می خواهیم از عکسی با نام `learn_html.gif` به عنوان لینک به آموزش HTML اضافه کنیم .

به این صورت عمل می کنیم:

``

لینک به دست آمده مانند سطر زیر است:

اغلب مرورگرها به تصاویری که به عنوان لینک استفاده می شوند یک خط حاشیه (border) در لبه های تصویر اضافه می کنند. برای اینکه این خط دیده نشود شناسه زیر را به تگ عکس خود اضافه کنید:

`border="0"`

مثال قبل را با اضافه کردن شناسه بالا تکرار می کنیم:

``

نتیجه به این صورت در می آید:

شما می توانید خط حاشیه را کلفت تر نیز نشان دهید. فقط کافی است عدد بزرگتری را در فرمان border قرار دهید. مانند زیر:

``

منظور از قرار دادن خط حاشیه مشخص کننده محدوده لینک است.

تنظیم نحوه قرار گرفتن تصاویر در صفحه

برای اینکه بتوانیم یک متن را در کنار یک عکس بنویسیم باید در تگ عکس از یکی این فرمانها استفاده کنیم (در صورتی که از این فرمانها استفاده نشود متن و عکس در دو سطر نمایش داده می شوند):

`align="left"`

`align="right"`

تگ عکس با استفاده از این فرمانها به صورت زیر در می آید:

``

عکس مورد نظر در صفحه به این صورت نمایش داده می شود:

اکنون می توانید متن را تایپ کنید و نگران قرار گرفتن متن زیر عکس هم نباشید چون متن در اطراف عکس به نمایش در خواهد آمد.

به مثال زیر توجه کنید:

`
` این سطر قبل از وارد کردن عکس است

``

`
` این سطر باید در کنار عکس به نمایش درآید

`
` همینطور تا وقتی که

`
` متن به پایان عکس برسد

`
` متن باید در کنار عکس قرار گیرد

`
` تا به پایان عکس برسد

نتیجه هم به صورت زیر است:

این سطر قبل از وارد کردن عکس است

این سطر باید در کنار عکس به نمایش درآید

همینطور تا وقتی که

متن به پایان عکس برسد

متن باید در کنار عکس قرار گیرد

تا به پایان عکس برسد

البته ممکن است شما احتیاجی به استفاده از تگ سطر جدید یعنی `
` نداشته باشید. من از این تگ برای جلوگیری از طولانی شدن متن استفاده کردم. اگر از این تگها استفاده نکنید تا جایی که عرض صفحه اجازه می دهد سطر ادامه پیدا می کند و بعد به سطر بعد خواهید رفت.

شما می توانید از فرمان `align="right"` برای قرار دادن عکس در سمت راست صفحه استفاده کنید. در این صورت عکس در سمت راست صفحه نمایش داده می شود و متن در سمت چپ عکس دیده می شود.

استفاده از متن جایگزین (کامنت) برای تصاویر

از شناسه alt برای وارد کردن متن جایگزین برای عکس در تگ استفاده می شود. موقعی که مرورگر به هر دلیلی نتواند عکس موجود در صفحه شما را نمایش دهد به جای آن این کامنت را نشان می دهد. و می تواند به بیننده بفهماند که چه چیزی را از دست داده است.

از این شناسه مانند مثال زیر استفاده می شود :

alt="متن کامنت"

این فرمان را در تگ تصویر (IMG) قرار دهید، فاصله بین دو فرمان را فراموش نکنید. مانند زیر:

ما این کامنت را به عنوان جانشین عکس در تگ IMG وارد می کنیم. تا هر وقت عکس به نمایش در نیامد این کامنت به نمایش درآید.

در سطر زیر نشان می توانید یک کامنت جایگزین را ببینید چون عکس اصلی به نمایش در نمی آید (در اینجا عکس به نمایش در نمی آید چون در مسیر مربوطه چنین عکسی وجود ندارد):

لوگوی آموزش html

توصیه می کنیم تا حد امکان برای عکسهای صفحه خود از این کامنت استفاده کنید (البته برای نه برای عکسهای تزئینی). در این صورت صفحه شما می تواند برای تمام کاربران مفید باشد. چون ممکن است به هر دلیلی برخی از کاربران امکان مشاهده تصاویر صفحه شما را نداشته باشند.

یکی از این دلایل که در کشور ما هم مصداق دارد عدم دسترسی به اینترنت با سرعت بالا و استفاده از خطوط تلفن برای دسترسی به اینترنت است. در این رابطه تقریباً تمامی مرورگرها، این امکان را در اختیار کاربر قرار می دهند که از بارگذاری تصاویر در صفحات جلوگیری کنند، تا بتوانند از متن صفحه را سریعتر مشاهده کنند، یا فایل های خود را با سرعت بیشتری داتلود کنند.

موتورهای جستجو هم وقتی که صفحه ای را ایندکس می کنند نمی توانند تصاویر آنرا ببینند و فقط نام تصویر و کامنت جایگزین آنرا می خوانند پس برای تصاویری که به موضوع صفحه شما مرتبط هستند و یا می خواهید بازدید کنندگان بتوانند در موتورهای جستجو آنها را پیدا کنند حتماً از این کامنت استفاده کنید .

ساختن لینک به نقاط مختلف یک صفحه

بباید تصور کنیم که یک صفحه بلند داریم. ممکن است شما بخواهید که بیننده بتواند با یک کلیک از نقطه معینی دوباره به بالای صفحه باز گردد. احتمالاً این لینک را زیاد دیده اید:

[Back to the Top](#)

ممکن است شما بخواهید صفحه را به چندین قسمت تقسیم کنید و در بالای صفحه فهرستی برای آن قرار دهید که بیننده با کلیک کردن بر روی عنوان هر قسمت به آن قسمت در صفحه برود.

در این موارد شما می توانید از پیوندهای نامگذاری شده که در قسمتهای مشخصی از صفحه شما قرار دارند که شما می خواهید به آن نقاط لینک بسازید استفاده کنید. شما می توانید به هر نقطه از صفحه لینک بسازید اما فعلاً در مورد لینک به بالای صفحه توضیح می دهیم.

برای این کار به بالای قسمت BODY در متن HTML خود بروید (درست بعد از تگ BODY)

اکنون این تگ را تایپ کنید :

```
<a name="top"></a>
```

شما می توانید هر نامی را بین دو دابل کوت بنویسید. نوشتن top کار ما را برای درک بهتر آسان می کند.

حالا به جایی در قسمت BODY بروید که می خواهید از آنجا لینکی به بالای صفحه ایجاد کنید.

این فرمان را تایپ کنید:

```
<a href="#top">بازگشت به بالا</a>
```

اکنون وقتی لینک بازگشت به بالا را کلیک کنید به بالای صفحه می روید.

علامت # به مرورگر می فهماند که مقصد پیوندی نامگذاری شده در همین صفحه است. اگر شما یک پیوند با نام "UP" ساخته بودید اکنون باید از "#up" به جای "#top" استفاده می کردید.

شما می توانید در هر کجای صفحه یک پیوند نامگذاری شده بسازید و به وسیله یک لینک از قسمتهای دیگر به آن قسمت بازگردید.

با استفاده از این روش نه تنها می توانید لینکی بسازید که بازدید کننده با کلیک بر روی آن به قسمت دیگری از همان صفحه برود، بلکه می توانید از این روش در لینکهایی که در دیگر صفحات قرار دارند استفاده کنید و بازدید کننده را به قسمت مشخصی از یک صفحه دیگر بفرستید. تنها نکته ر اینجا این است که در صفحه مقصد باید لینکهای نامگذاری شده وجود داشته باشند و از این نامگذاری در لینکی که رد صفحه مبدأ قرار دارد استفاده شود.

برای مثال اگر شما لینک زیر را در صفحه خود قرار دهید با کلیک بر روی آن می توانید بخش پایینی این صفحه را مشاهده کنید و باز دید خود را از پایین این صفحه شروع کنید. (ما یک لینک نام گذاری شده با نام #bottom در پایین این صفحه قرار داده ایم):

ساختن لینک بازگشت به بالای صفحه

ساختن لینک برای آدرس ایمیل، بخش اول

برای ایجاد یک لینک که بیننده با آن بتواند به شما ایمیل بفرستد باید ز تگ استاندارد لینک استفاده کنیم. اما تفاوت این لینک با لینک به یک صفحه در آدرسی است که به عنوان مقصد لینک نوشته می شود. برای اینکه مرورگر را مجبور کنیم لینک را به عنوان یک لینک ایمیل بشناسد، باید از این عبارت: `mailto:` به جای `http://` در آغاز آدرس استفاده کنیم و بعد از آن آدرس ایمیل را بنویسیم. به یک مثال توجه کنید:

`متن لینک`

لینکی که در صفحه مشاهده خواهید کرد به صورت زیر است که برای فرستادن ایمیل به آدرس `example@example.com` ساخته شده است. آنرا امتحان کنید:

متن لینک

تنها کاری که شما باید انجام دهید جایگزین کردن `example@example.com` با آدرس ایمیل خودتان است. اگر روی این نوع لینک کلیک کنید مرورگر شما پنجره ای تازه برای ارسال ایمیل باز می کند که آدرس در یافت کننده در آن تایپ شده است. شما میتوانید همچنین یک موضوع هم برای ایمیل در لینک قرار دهید تا بیننده مجبور نباشد چیزی غیر از متن اصلی بنویسد.

این کار ار می توانید با افزودن علامت سوال به انتهای آدرس ایمیل و نوشتن `subject=` بعد از آن انجام دهید. مانند زیر:

`متن لینک`

با کلیک کردن بر روی این لینک صفحه ای برای فرستادن ایمیل باز می شود که قسمت آدرس (to) و قسمت موضوع (subject) در آن کامل شده است و آماده ارسال است.

ساختن لینک پست الکترونیک، قسمت دوم

در بخش اخیر ما در مورد اینکه چگونه یک Subject را برای پیام خود از طریق یک لینک E-mail مشخص کنیم بحث کردیم. ما این کار را با استفاده از این عبارت
=subject? و نوشتن موضوعی که می خواهیم در بخش subject در ایمیل نوشته شود بعد از عبارت مذکور انجام می دهیم. برای مثال لینک زیر برای ارسال پیام با موضوع Learn HTML به کار می رود:

متن لینک

این لینک در صفحه مانند زیر به نظر می رسد می توانید آنرا کلیک کرده و امتحان کنید:

متن لینک

به جز اضافه کردن موضوع شما می توانید چیزهای دیگری را هم اضافه کنید .

برای مثال شما میتوانید یک رونوشت (Carbon Copy) از پیام را به همراه آن برای کس دیگری بفرستید. یا یک نسخه مخفی را برای دیگری بفرستید. یا هر دوی اینها را به کار ببرید و باهم ترکیب کنید و...

برای فرستادن یک رونوشت از ایمیل باید بعد از علامت سوال از فرمان cc= استفاده کرده و بعد آدرس ایمیل کسانی که قرار است رونوشت را دریافت کنند بنویسید. در سطر زیر یک نمونه از این نوع لینک آورده شده است:

متن لینک

می توانید آنرا امتحان کنید:

متن لینک

برای فرستادن یک نسخه مخفی از ایمیل نیز مانند بالا عمل می کنیم فقط به جای cc در فرمان بالا از bcc استفاده می کنیم. مانند زیر:

متن لینک

لینک به دست آمده مانند زیر است. شما می توانید آنرا امتحان کنید:

متن لینک

اگر خواستید یک ایمیل را به چند نفر بفرستید باید بین آدرسهای مختلف از کاما استفاده کنید. مانند زیر:

متن لینک

لینک زیر با دستور بالا ساخته شده است. آنرا امتحان کنید:

متن لینک

اگر می خواهید بیش از یکی از این فرمانها را در یک لینک استفاده کنید باید برای فرمان اول از علامت سوال استفاده کنید و برای فرمانهای بعد از علامت & استفاده می شود (در انتهای فرمان اول). برای مثال اگر می خواهید با یک لینک هم موضوع پیام را مشخص کنید هم یک رونوشت از آن برای فرد دیگری فرستاده شود باید به اینگونه عمل کنید:

متن لینک

برای امتحان کردن لینک زیر را کلیک کنید:

متن لینک

معرفی فرم در HTML و شناسه های مهم آن

اگر در صفحه بخواهیم از بازدید کننده اطلاعاتی را دریافت کنیم باید از فرم برای این کار استفاده کنیم. فرم برای انتقال اطلاعاتی که توسط کاربر وارد شده اند به یک آدرس مشخص استفاده می شود. هر فرم می تواند شامل اجزایی مانند کادر ورودی متن (Text Field)، جعبه مربوط به ورود متن (Text Area)، دکمه های رادیویی (Radio Button)، منوهای کشویی، چک باکس و ... باشد.

در بخشهای بعدی به توضیح اجزایی که می توانند در یک فرم به کار روند خواهیم پرداخت. در این قسمت به تگ `<form>` و شناسه هایی که در آن به کار می روند می پردازیم. شکل کلی این تگ معمولاً به صورت زیر است:

```
<form action="formProcessor.php" method="get" name="formName" target="_blank">
```

.....اجزای مورد استفاده برای فرم

```
</form>
```

از میان شناسه های مورد استفاده در فرم استفاده از شناسه `action` ضروری است. این شناسه مشخص کننده صفحه ای است که اطلاعات فرم باید به آن ارسال شود. آدرس صفحه مورد نظر باید به عنوان مقدار این شناسه قرار گیرد. لازم به یادآوری است که پس از اینکه کاربر اطلاعات مورد نظر را وارد کرد و دکمه ارسال را کلیک کرد صفحه `action` برای پردازش اطلاعات باز خواهد شد. البته استفاده از شناسه `method` هم اهمیت زیادی دارد ولی در صورتی که از این شناسه استفاده نشود از مقدار پیش فرض آن یعنی `get` استفاده می شود.

در اینجا لیستی از شناسه های پر استفاده در تگ فرم آورده شده است:

• action

همانطور که گفته شد از این شناسه برای مشخص کردن صفحه پردازش کننده اطلاعات ورودی کاربر استفاده می شود.

• method

این شناسه طریقه ارسال اطلاعات را به فایل `action` مشخص می کند و شامل دو مقدار زیر است:

- `get`: در این روش اطلاعات از طریق آدرس صفحه (نوار آدرس) ارسال می شوند. به این صورت که اطلاعات وارد شده در فرم پس از یک علامت سؤال بعد از آدرس صفحه `action` قرار می گیرند و ارسال می شوند. از این روش نمی توان برای اطلاعات طولانی یا کاراکترهای غیر ASCII استفاده کرد. همچنین بهتر است برای اطلاعات مهم از قبیل نام کاربری و کلمه عبور هم

از این روش استفاده نشود. چون در این صورت این اطلاعات در نوار آدرس مرورگر نمایش داده می شوند .

- **post :** این روش برای ارسال اطلاعات از آدرس صفحه استفاده نمی کند. مزیت این روش نسبت به روش قبل امنیت بیشتر به دلیل عدم نمایش اطلاعات ارسالی به کاربر و همچنین امکان ارسال اطلاعات طولانی تر است .

• name

از این شناسه برای تعریف کردن یک نام منحصر به فرد برای فرم استفاده می شود .

• target

این شناسه روش باز شدن صفحه پردازشگر اطلاعات را مشخص میکند. می توان برای مقدار این شناسه از نام یک فریم برای باز شدن صفحه **action** در آن فریم استفاده کرد یا از مقادیر از پیش تعریف شده زیر:

- **_blank**صفحه **action** در یک پنجره جدید باز خواهد شد.
- **_self**صفحه **action** در فریمی که فرم در آن قرار دارد باز خواهد شد.
- **_parent**صفحه **action** در **frameset** محتوی فرم باز خواهد شد.
- **_top**صفحه **action** در تما پنجره باز خواهد شد .

علاوه بر شناسه های بالا که فقط مربوط به فرم هستند از شناسه های استاندارد زیر نیز می توان در تگ فرم استفاده کرد:

id, class, title, style, dir, lang, xml:lang

رویدادهای زیر هم در تگ فرم قابل استفاده هستند .

onsubmit, onreset, onclick, ondblclick, onmousedown, onmouseup, onmouseover, onmousemove, onmouseout, onkeypress, onkeydown, onkeyup

ساختن کادرهای ورودی متن برای استفاده در فرمهای HTML

ما با استفاده از تگ `<input>` می توانیم بسیاری از اطلاعاتی را که در فرمها نیاز داریم از طریق کاربران به دست آوریم. در حقیقت این تگ برای وارد کردن اطلاعات توسط کاربر استفاده می شود. این تگ در HTML4.01 نیازی به تگ پایانی ندارد.

از تگ `<input>` می توانیم برای ساختن کادرهای مربوط به وارد کردن متن، کادر کلمه عبور، فیلدهای مخفی، دکمه های رادیو، چک باکس، دکمه ارسال فرم، دکمه پاک کردن فرم و انواع دیگر دکمه ها و چند نوع ورودی دیگر استفاده کنیم. در اینجا هر کدام از این ورودی ها را به صورت جداگانه مورد بررسی قرار می دهیم.

جعبه ورودی متن (Text Box)

از این نوع ورودی برای ایجاد یک کادر یک سطر برای ورود متن استفاده می شود. برای ساختن این کادر باید از شناسه `type="text"` در تگ `<input>` استفاده کنیم. در صورت تعریف نشدن شناسه `type` در مرورگرهای جدید این شناسه به صورت پیش فرض به کار می رود و یک Text Box را نمایش می دهد اما برخی از مرورگرهای قدیمی در صورتی که از ایسن شناسه استفاده نشود این کادر را نمایش نمی دهند.

یک نمونه از کد مربوط به ایجاد این کادر را می توانید در اینجا مشاهده کنید:

```
<input type="text" name="testField" maxlength="50" size="30" value="کادر ورود متن">
```

کادر متنی بالا به صورت زیر نمایش داده می شود:

کادر ورود متن

در اینجا به توضیح برخی از شناسه هایی که با این نوع ورودی به کار می روند می پردازیم. به خاطر داشته باشید که همه این شناسه ها باید در تگ `<input>` به کار روند.

• type

برای اینکه یک کادر متنی ایجاد کنیم باید مقدار این شناسه را text قرار دهیم .

• name

این شناسه برای اختصاص یک نام برای ورودی مربوطه استفاده می شود .

• maxlength

این شناسه برای مشخص کردن حداکثر تعداد کاراکترهای ورودی استفاده می شود . این شناسه در مورد ورودی متنی یک سطری استفاده می شود و مقدار آن باید عددی مثبت باشد .

• size

این شناسه در مورد این نوع ورودی طول کادر را بر حسب تعداد کاراکتر مشخص می کند . البته مرورگرهای مختلف ممکن است بر حسب نوع فونت مورد استفاده اندازه این کادر را مانند هم نشان ندهند . مقدار این شناسه باید عددی مثبت باشد . مقدار پیش فرض این شناسه 20 است .

• value

این شناسه در مورد کادرهای متنی، متنی را که به صورت پیش فرض در کادر متنی نمایش داده می شود معین می کند .

• readonly="readonly"

این شناسه فقط برای کادرهای متنی مورد استفاده قرار می گیرد و باعث می شود تا کاربر نتواند تغییری در متن نوشته شده در این کادر ایجاد کند اما کاربر می تواند متن را مشاهده کند و آنرا انتخاب کند . مقادیر مربوط به فیلدهایی که به صورت readonly هستند اگرچه توسط کاربر تغییر نمی کنند ولی با ارسال فرم به سرور ارسال می شوند .

• disabled="disabled"

از این شناسه برای غیر فعال کردن کادر متنی استفاده می شود . به صورتی که کاربر نمی تواند متنی در این کادر

بنویسد و یا متن آنرا انتخاب کند. البته این رفتار ممکن است در مرورگرهای مختلف تفاوت داشته باشد. مقادیر مربوط به فیلدهایی که به صورت disabled هستند با ارسال فرم به سرور ارسال نمی شوند.

برای مشاهده کادر در حالات فقط خواندنی (readonly) و غیر فعال (disabled) حالت مورد نظر خود را انتخاب کنید و نتیجه را در کادر متنی مشاهده کنید:

حالت مورد نظر شما ☐ : فقط خواندنی ☒ غیر فعال

متن موجود در کادر متنی

کادر متنی نمونه:

علاوه بر شناسه های بالا که فقط مربوط به فرم هستند از شناسه های استاندارد زیر نیز می توان در تگ فرم استفاده کرد:

id, class, title, style, dir, lang, xml:lang

رویدادهای زیر هم در تگ فرم قابل استفاده هستند.

onfocus, onblur, onselect, onchange, onclick, ondblclick, onmousedown, onmouseup, onmouseover, onmousemove, onmouseout, onkeypress, onkeydown, onkeyup

آموزش نحوه ساختن چک باکس برای استفاده در فرمهای html

چک باکس (checkbox)

برای ساختن چک باکس هم باید از تگ `<input>` استفاده کنیم. برای این کار باید از `checkbox` به عنوان مقدار شناسه `type` استفاده کنیم. در اینجا یک نمونه از کدی که برای ساختن چک باکس آورده شده است:

```
<input name="someNeme" type="checkbox" value="مقدار مورد نظر">
```

در اینجا می توانید چک باکس ایجاد شده را مشاهده کنید :

در اینجا به توضیح برخی از شناسه هایی که برای چک باکس به کار می روند می پردازیم. به خاطر داشته باشید که همه این شناسه ها باید در تگ `<input>` به کار روند.

• type

برای اینکه چک باکس متنی ایجاد کنیم باید مقدار این شناسه را `checkbox` قرار دهیم .

• name

این شناسه برای اختصاص یک نام برای ورودی مربوطه استفاده می شود .

• value

این شناسه در مورد در مورد چک باکس مقداری است که در صورت انتخاب شدن این دکمه باید به صفحه `action` انتقال داده شود. استفاده از این شناسه در مورد چک باکس و دکمه های رادیو ضروری است .

• checked="checked"

این شناسه فقط برای چک باکس و دکمه های رادیو مورد استفاده قرار می گیرد و باعث می شود تا در هنگام باز شدن صفحه این دکمه ها به صورت انتخاب شده نمایش داده شوند .

• disabled="disabled"

از این شناسه برای غیر فعال چک باکس استفاده می شود. به صورتی که کاربر نمی تواند دکمه مربوطه را انتخاب کند یا آنرا به صورت انتخاب نشده در آورد. مقادیر مربوط به فیلدهایی که به صورت disabled هستند با ارسال فرم به سرور ارسال نمی شوند.

برای مشاهده چک باکس در حالت غیر فعال (disabled) حالت مورد نظر خود را انتخاب کنید و نتیجه را در چک باکس مشاهده کنید:

حالت مورد نظر شما ☐ فعال : ☐ غیر فعال

☐ چک باکس نمونه:

آموزش نحوه ساختن دکمه های رادیو در فرمهای html

دکمه های رادیو (Radio Button)

برای ساختن دکمه های رادیو هم باید از تگ `<input>` استفاده کنیم. برای این کار باید از `radio` به عنوان مقدار شناسه `type` استفاده کنیم. در اینجا یک نمونه از کدی که برای ساختن دکمه رادیو آورده شده است:

```
<input name="someNeme" type="radio" value="مقدار مورد نظر">
```

در اینجا می توانید دکمه رادیو ایجاد شده را مشاهده کنید :

حتماً تا به حال دکمه های رادیویی را که در یک زمان فقط یکی از آنها می تواند انتخاب شده باشد مشاهده کرده اید. برای ساختن این نوع دکمه ها از کد بالا استفاده می شود همه دکمه هایی که باید به این گونه رفتار کنند دارای یک نام هستند اما مقادیر قرار گرفته شده در شناسه `value` در آنها متفاوت است. در زیر می توانید کد مربوط به یک دسته دکمه رادیو را ببینید:

```
<input name="Neme" type="radio" value="مقدار دکمه اول">Radio Button 1 <br>
```

```
<input name="Neme" type="radio" value="مقدار دکمه دوم">Radio Button 2 <br>
```

```
<input name="Neme" type="radio" value="مقدار دکمه سوم">Radio Button 3 <br>
```

در اینجا هم می توانید این دکمه ها را مشاهده کرده و آنها را آزمایش کنید :

- ☐ Radio Button 1
- ☐ Radio Button 2
- ☐ Radio Button 3

در اینجا به توضیح برخی از شناسه هایی که برای دکمه های رادیو به کار می روند می پردازیم. به خاطر داشته باشید که همه این شناسه ها باید در تگ `<input>` به کار روند.

• type

برای اینکه یک دکمه رادیو ایجاد کنیم باید مقدار این شناسه را radio قرار دهیم.

• name

این شناسه برای اختصاص یک نام برای ورودی مربوطه استفاده می شود.

• value

این شناسه در مورد در مورد دکمه رادیو مقداری است که در صورت انتخاب شدن این دکمه باید به صفحه action انتقال داده شود. استفاده از این شناسه در مورد چک باکس و دکمه های رادیو ضروری است.

• checked="checked"

این شناسه فقط برای چک باکس و دکمه های رادیو مورد استفاده قرار می گیرد و باعث می شود تا در هنگام باز شدن صفحه این دکمه ها به صورت انتخاب شده نمایش داده شوند. توجه داشته باشید که در یک دسته دکمه رادیو که در بالا یک نمونه از آن آورده شده است نباید بیش از یک دکمه دارای این شناسه باشد.

• disabled="disabled"

از این شناسه برای غیر فعال دکمه رادیو استفاده می شود. به صورتی که کاربر نمی تواند دکمه مربوطه را انتخاب کند. مقادیر مربوط به فیلدهایی که به صورت disabled هستند با ارسال فرم به سرور ارسال نمی شوند.

برای مشاهده دکمه رادیو در حالت غیر فعال (disabled) حالت مورد نظر خود انتخاب کنید و نتیجه را در دکمه رادیوی مشاهده کنید:

حالت مورد نظر شما : ☐ فعال ☐ غیر فعال

دکمه رادیو نمونه: ☒

ساختن دکمه ها با استفاده از تگ `input` در `html`

دکمه ارسال فرم (Submit)

برای ساختن دکمه ارسال فرم باید از تگ `<input>` استفاده کنیم. برای این کار باید از `submit` به عنوان مقدار شناسه `type` استفاده کنیم. در اینجا یک نمونه از کدی که برای ساختن دکمه ارسال فرم آورده شده است:

```
<input name="buttonName" type="submit">
```

در اینجا می توانید دکمه ارسال فرم ایجاد شده را مشاهده کنید البته چون این دکمه در تگ `<form>` قرار ندارد با کلیک کردن بر روی آن اتفاقی رخ نمی دهد اما اگر این دکمه در تگ فرم قرار داشته باشد با کلیک کردن بر روی آن اطلاعات وارد شده در فرم به صفحه `action` ارسال می شوند.

دکمه پاک کردن فرم (Reset)

برای ساختن این دکمه هم از تگ `<input>` استفاده می شود به این صورت که برای شناسه `type` از مقدار `reset` استفاده می کنیم. در اینجا می توانید یک نمونه از کدی را که برای ساختن این دکمه استفاده می شود مشاهده کنید:

```
<input name="buttonName" type="reset">
```

در اینجا می توانید دکمه ای را که با استفاده از تگ بالا ساخته شده است مشاهده کنید. این دکمه هم مثل دکمه ارسال فرم باید در تگ فرم قرار داشته باشد تا با کلیک بر روی آن اطلاعاتی که کاربر وارد کرده است حذف شوند و فرم به حالت اولیه بازگردد.

ساختن دکمه (Button)

به جز دکمه های ارسال فرم و پاک کردن فرم دکمه هایی هم وجود دارد که بیشتر برای استفاده در جاوا اسکریپت استفاده می شوند. این دکمه ها به صورت پیش فرض وظیفه خاصی را انجام نمی دهند و وظیفه آنها بستگی به موقعیت و مورد استفاده آنها از نظر برنامه نویس دارد.

در اینجا به توضیح برخی از شناسه هایی که برای دکمه های رادیو به کار می روند می پردازیم. به خاطر داشته باشید که همه این شناسه ها باید در تگ `<input>` به کار روند. برای مثال دکمه هایی که در پایین همین صفحه قرار دارند و برای رفتن به بخش قبلی یا بعدی استفاده می شوند از همین نوع دکمه ها هستند.

از کد زیر برای ساختن این دکمه ها استفاده می شود:

`<input name="buttonName" type="button">`

در اینجا به معرفی برخی از شناسه هایی که برای دکمه ها در تگ `<input>` استفاده می شوند می پردازیم :

• **type**

- برای دکمه ارسال فرم باید از `submit` برای مقدار این شناسه استفاده شود.
- برای دکمه پاک کردن فرم باید از `reset` برای مقدار این شناسه استفاده شود.
- برای سایر دکمه ها باید از `button` برای مقدار این شناسه استفاده شود .

• **name**

این شناسه برای اختصاص یک نام به هر دکمه استفاده می شود .

• **value**

در مورد دکمه ها این شناسه مشخص کننده متنی است که در روی دکمه نمایش داده می شود .

• **disabled="disabled"**

از این شناسه برای غیر فعال دکمه ها استفاده می شود. به صورتی که کاربر نمی تواند دکمه مربوطه را کلیک کند. مقادیر مربوط به فیلدهایی که به صورت `disabled` هستند با ارسال فرم به سرور ارسال نمی شوند.

کادر کلمه عبور و فیلدهای مخفی در طراحی فرمهای HTML

کادر کلمه عبور (Password)

احتمالاً تا به حال به سایتی برخورد کرده اید که برای ورود به آن نیاز به کلمه عبور داشته باشید. شما مسلماً تمایل ندارید وقتی کلمه عبور خود را وارد می کنید کلمه عبور شما نمایش داده شود و دیگران قادر به مشاهده آن باشند. به همین دلیل معمولاً سایتها برای اینکه کلمه عبور کاربران در هنگام پر کردن فرم نمایش داده نشود از نوعی کادر ورودی استفاده می کنند که کاملاً شبیه کادری است که برای وارد کردن متن استفاده می شود (Text Box) با این تفاوت که به جای نمایش کاراکترهای کلمه عبور به جای هر کاراکتر از یک نقطه یا ستاره (بستگی به مرورگر دارد) نمایش می دهد.

برای ساختن کادر کلمه عبور می توانید از کد زیر استفاده کنید:

```
<input type="password" name="someName" size="30">
```

کادر به دست آمده مانند زیر است. می توانید متنی را در آن بنویسید و نتیجه را مشاهده کنید :

همانطور که در کد بالا مشاهده می کنید ما از شناسه `size="30"` برای این کادر استفاده کردیم. تقریباً همه شناسه هایی که برای کادرهای متنی استفاده می شوند در مورد کادر کلمه عبور هم قابل استفاده هستند .

فیلدهای مخفی (Hidden Fields)

ممکن است برای شما پیش آمده باشد که بخواهید قسمتی از اطلاعات به همراه فرم ارسال شوند ولی کاربر آنها را مشاهده نکند و نیازی نباشد آنها را وارد کند. برای این کار می توانید از فیلدهای مخفی استفاده کنید. کد زیر مربوط به یک فیلد مخفی است:

```
<input type="hidden" name="FieldName" value="اطلاعات مورد نظر شما" >
```

در کد بالا شما می توانید مقدار مورد نظر خود را در قالب شناسه `value` به صفحه `action` ارسال کنید بدون اینکه در صفحه نمایش داده شود .

کادر متنی با بیش از یک سطر (Text Area)

کادر های متنی با بیش از یک سطر (Text Area)

از یک Text Area کاربران می توانند برای وارد کردن تعداد نامحدودی کاراکتر در بیش از یک سطر وارد کنند. بهتر است تا برای متنهای طولانی به جای Text Box از Text Area استفاده کنید تا کاربران راحتتر بتوانند متن خود را مشاهده کنند و یا آنرا ویرایش کنند.

برای ایجاد Text Area باید از تگ `<textarea>` استفاده کنید. این تگ بر خلاف تگ `<input>` یک تگ پایانی دارد و باید به وسیله تگ `</textarea>` بسته شود. در مثال زیر می توانید کد مربوط به یک Text Area را مشاهده کنید:

```
<textarea name="someName" cols="40" rows="3">
```

این متن به صورت متن داخلی کادر نمایش داده می شود

```
</textarea>
```

می توانید نتیجه کد بالا را در اینجا مشاهده کنید:

همانطور که مشاهده می کنید متنی که بین تگ ابتدایی و تگ پایانی یک Text Area نوشته شود به صورت پیش فرض در کادر Text Area نمایش داده می شود .

در اینجا می توانید برخی از شناسه های قابل استفاده در تگ `<textarea>` را مشاهده کنید:

• cols

این شناسه عرض کادر را بر حسب تعداد کاراکتر تعیین می کند. مقدار این شناسه باید عددی مثبت باشد. البته این عرض بستگی به اندازه فونت تعریف شده برای صفحه و مرورگر دارد. استفاده از این شناسه برای تگ `<textarea>` الزامی است .

• rows

این شناسه مشخص کننده تعداد سطرها قابل مشاهده در کادر است. این مقدار هم باید عددی مثبت باشد. استفاده از شناسه rows برای تگ `<textarea>` الزامی است .

- **name**

از این شناسه می توان برای اختصاص دادن یک نام مشخص به **textarea** استفاده کرد .

- **readonly="readonly"**

این شناسه کادر را به صورت فقط خواندنی در می آورد و کاربر نمی تواند متن موجود در کادر را تغییر دهد .

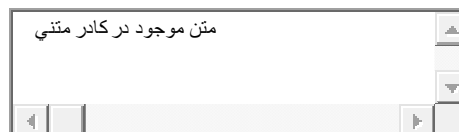
- **disabled="disabled"**

این شناسه کادر را به صورت غیر فعال در می آورد و بازدید کننده نمی تواند متن موجود در آن را تغییر دهد یا آنرا انتخاب کند. (این رفتار بسته به مرورگر متفاوت است)

برای مشاهده کادر در حالات فقط خواندنی (**readonly**) و غیر فعال (**disabled**) حالت مورد نظر خود انتخاب کنید و نتیجه را در **Text Area** مشاهده کنید:

حالت مورد نظر شما ☐ : فقط خواندنی ☐ غیر فعال

کادر متنی نمونه:

در تگ **<textarea>** علاوه بر شناسه های بالا که مربوط به همین تگ هستند می توان از شناسه های استاندارد زیر هم استفاده کرد:

id, class, title, style, dir, lang, xml:lang, tabindex, accesskey

همچنین از رویدادهای زیر هم می توان در تگ **<textarea>** استفاده کرد:

onfocus, onblur, onselect, onchange, onclick, ondblclick, onmousedown, onmouseup, onmouseover, onmousemove, onmouseout, onkeypress, onkeydown, onkeyup

اصول نوشتن لیستهای کشویی برای استفاده در فرمهای HTML

لیستهای کشویی (Select)

برای ساختن لیستهای کشویی که به کاربران اجازه می دهد یک یا چند گزینه موجود در لیستی را در یک فرم انتخاب کند باید از تگ `<select>` استفاده کنیم. گزینه های موجود در این تگ بین `<option>` و `</option>` قرار می گردند و پس از گزینه ها تگ پایانی لیست به صورت `</select>` نوشته می شود.

در اینجا می توانید یک نمونه از کدی را که با آن یک لیست کشویی ساخته می شود مشاهده کنید:

```
<select name="someName">
<option value="value 1">گزینه اول</option>
<option value="value 2">گزینه دوم</option>
<option value="value 3">گزینه سوم</option>
</select>
```

در این قسمت می توانید لیست مربوط به کد بالا را ملاحظه کنید:

با انتخاب هر یک از گزینه های موجود در لیست و کلیک بر روی دکمه ارسال فرم، مقدار مربوط به آن گزینه به صفحه **action** ارسال می شود.

از شناسه های زیر می توان در تگ `<select>` استفاده کرد:

- name

از این شناسه برای تخصیص یک نام به لیست استفاده می شود.

- size

این شناسه مشخص می کند چه تعدادی از گزینه ها در یک زمان قابل مشاهده باشند. در واقع ارتفاع لیست را بر حسب تعداد گزینه ها مشخص می کند. مقدار این شناسه باید عددی بزرگتر از صفر باشد.

- `multiple="multiple"`

در صورتی که این شناسه به تگ `<select>` اضافه شود بازدید کننده می تواند بیش از یک گزینه از گزینه های لیست را انتخاب کند.

- `disabled="disabled"`

این شناسه لیست را برای کاربر غیر فعال می کند و در نتیجه گزینه های آن امکان انتخاب شدن ندارند.

از رویداد های زیر هم می توانیم در تگ `<select>` استفاده کنیم:

`onfocus, onblur, onchange`

وارد کردن گزینه ها به لیست با تگ `<option>`

برای ساختن گزینه هایی که در لیست نمایش داده می شود باید از تگ `<option>` استفاده کنیم. با استفاده از مقداری که برای این تگ با استفاده از شناسه `value` تعریف می کنیم می توانیم در اطلاعات ارسال شده فرم گزینه انتخاب شده توسط بازدید کننده را تشخیص دهیم.

برای تگ `<option>` هم می توانید از شناسه هایی استفاده کنید که در این جا مشاهده می کنید:

- `value :`

این گزینه مشخص کننده متنی است که در صورت انتخاب شدن گزینه مربوطه به عنوان مقدار لیست کشویی به صفحه `action` ارسال می شود.

- `selected="selected"`

از این گزینه برای مشخص کردن گزینه ای که به هنگام باز کردن صفحه به صورت پیش فرض انتخاب شده است استفاده می شود. در صورتی که برای هیچکدام از گزینه های موجود در لیست از این شناسه استفاده نشده باشد گزینه اول به عنوان گزینه پیش فرض استفاده می شود.

استفاده از رویداد های زیر در تگ `<option>` مجاز است:

`onclick, ondblclick, onmousedown, onmouseup, onmouseover, onmousemove, onmouseout, onkeypress, onkeydown, onkeyup`

دسته بندی گزینه های لیست های کشویی با استفاده از <optgroup>

اگر یک لیست کشویی طولانی دارید توانید برای سهولت کار برای بازدید کننده گزینه های مرتبط با هم را در یک دسته قرار دهید به صورتی که از سایر گزینه ها جدا باشند. برای انجام این کار می توانید از تگ <optgroup> استفاده کنید. با استفاده از این تگ می توانید گزینه های مورد نظر خود برای یک دسته را بین <optgroup> و </optgroup> قرار دهید .

کد زیر یک نمونه از لیست کشویی را نشان می دهد که گزینه ها در آن دسته بندی شده اند:

```
<select>
<optgroup label="عنوان گروه اول">
<option value ="some value "> گزینه اول در گروه اول
<option value ="saab"> </option>گزینه دوم در گروه اول
</optgroup>
<optgroup label="عنوان گروه دوم">
<option value ="mercedes"> </option>گزینه اول در گروه دوم
<option value ="audi"> </option>گزینه دوم در گروه دوم
</optgroup>
</select>
```

استفاده از شناسه زیر در تگ <optgroup> الزامی است :

• label

این شناسه برای هر گروه از گزینه ها یک عنوان یا برچسب مشخص می کند که در لیست در بالای هر گروه نمایش داده می شود و آن گروه را از سایر گزینه ها جدا می کند .

از رویدادهای زیر می توانید در تگ <optgroup> استفاده کنید:

tabindex, onclick, ondblclick, onmousedown, onmouseup, onmouseover, onmousemove, onmouseout, onkeypress, onkeydown, onkeyup

استفاده از موزیک در صفحه

برای قرار دادن صدا و موزیک در صفحه دو راه وجود دارد: راه اول این است که شما می توانید یک لینک به فایل موزیک ایجاد کنید تا افراد بتوانند آنرا دانلود کنند و سپس به آن گوش دهند. راه دوم جاسازی کردن موزیک در صفحه است.

در ابتدا به اولین روش می پردازیم:

فرض کنید می خواهیم یک فایل صوتی با نام example.mid را در صفحه قرار دهیم. در صورتی که فایل در همان پوشه صفحه قرار داشته باشد می توانیم به این صورت عمل کنیم:

`متن لینک موزیک`

به این طریق می توان یک لینک به یک فایل موزیک ایجاد کرد. در این مثال ما از یک فایل MIDI استفاده کردیم، همین کار را می توان با فایلهایی با پسوند، aud و wav و اغلب فرمت های صوتی انجام داد. کاربر پس از باز شدن صفحه لینکی خواهد دید که با کلیک کردن بر روی آن دانلود فایل موزیک شروع می شود.

احتمالاً پس از اتمام دانلود فایل پنجره جدیدی باز می شود و شروع به پخش فایل می کند. کاربر بسته به plug-in هایی که دارد ممکن است توانایی جلو و عقب بردن موزیک و متوقف کردن آنرا نیز داشته باشد. در این حالت کاربر توانایی ذخیره فایل صوتی را مانند یک تصویر دارد. کاربر می تواند پنجره جدید را ببندد و به ادامه بازدیدش از سایت بدون صدای موزیک بپردازد. مشکل این روش این است که کاربر باید لینک موزیک را کلیک کند و صبر کند تا آن دانلود شود. البته این مسئله در مواقعی که شما آهنگ های زیادی در صفحه خود دارید می تواند به کاربر کمک کند تا آهنگ مورد علاقه خود را پیدا کند.

جاسازی موزیک در صفحه:

این روش برای پخش یک آهنگ در صفحه روش مناسبی است چون به کاربر اختیارات بیشتری نسبت به یک لینک می دهد. در این روش می تان رابط صدا در صفحه را طوری تنظیم کرد که به صورت خودکار شروع به پخش موزیک کند و یا موزیک را تکرار کند یا آنرا فقط یک بار پخش کند. برای اجرای این روش باید از تگ EMBED استفاده کنید. این تگ مانند تگ عکس مورد استفاده قرار می گیرد. ابتدا باید منبع صدا را مشخص کنیم و بعد در صورت نیاز به تگ فرمانهایی را بافراییم.

برای نمونه به تگ زیر نگاه کنید:

`<embed src="example.mid">`

این تگ به مرورگر می گوید تا فایل صوتی را همان جایی که شما تگ را قرار داده اید در صفحه قرار دهد. در این روش نیز شما مجبور نیستید صرفاً از فایل های MIDI استفاده کنید و می توانید از فرمت های دیگر استفاده کنید. همانطور که می بینید در این تگ فرمان "src=" مشخص کننده محل قرار گیری فایل صوتی در سایت شما است. شما می توانید از آدرس کامل فایل در اینجا استفاده کنید یا اگر فایل و صفحه ای که می خواهید فایل در آن شنیده شود در یک پوشه هستند می توانید از نام فایل استفاده کنید.

برای مثال در این روش شما چیزی شبیه این را خواهید دید:

شما می توانید به این تگ فرمان هایی اضافه کنید تا بهتر بتوانید صدای خروجی همچنین ظاهر صفحه را کنترل کنید. در اینجا تعدادی از این فرمان ها آورده شده است که می توانید از آنها استفاده کنید:

• width

این فرمان تعیین کننده عرض فایل صوتی در صفحه است. شما با قرار دادن یک عدد در مقیاس پیکسل بین دو دابل کوت این فرمان می توانید تعیین کنید فایل شما با چه میزان عرض در صفحه به نمایش درآید.

• height

این فرمان تعیین کننده ارتفاع فایل صوتی در صفحه است. شما با قرار دادن یک عدد در مقیاس پیکسل بین دو دابل کوت این فرمان می توانید تعیین کنید فایل شما با چه میزان ارتفاع در صفحه به نمایش درآید. معمولاً برای این فرمان از ارتفاع 60 پیکسل استفاده می شود.

• autostart="true"

مرورگر را وادار می کند تا بلافاصله پس از بارگذاری صفحه شروع به پخش فایل صوتی کند. شما می توانید این گزینه را با قرار دادن مقدار false به جای true غیر فعال کنید. معمولاً این گزینه به طور پیش فرض غیر فعال است.

• loop="true"

این فرمان مرورگر را وادار می کند پس از به اتمام رسیدن فایل دوباره از اول آنرا اجرا کند، و این عمل تا هنگامی که صفحه باز است یا کاربر دکمه توقف را کلیک نکرده است ادامه پیدا می کند. شما می توانید با قرار دادن false به جای true این گزینه را غیر فعال کنید. البته معمولاً این گزینه به صورت پیش فرض غیر فعال است.

• **hidden="true"**

این فرمان به مرورگر دستور مخفی کردن رابط گرافیکی پخش صدا را می دهد. در این صورت کاربران نمی توانند برنامه ای را که صدا را پخش می کند و همچنین دکمه های کنترل آنرا ببینند. در این صورت صدا تا زمانی که به پایان نرسیده یا تا زمانی که تنظیم شده باشد پخش می شود و کاربر نمی تواند از پخش آن جلوگیری کند. این گزینه با قرار دادن false به جای true غیر فعال می شود. به صورت پیش فرض هم این گزینه غیر فعال است.

این هم تگ سازنده مثال بالا:

```
<embed src="example.mid" width="300" height="60" autostart="true" loop="true" hidden="true">
```

آشنایی با متا تگها و موارد استفاده آنها در HTML

تگهای META مورد استفاده موتورهای جستجو برای بررسی و شاخص گذاری صفحات قرار می گیرند. مخصوصاً اگر صفحه شما فریم (قاب) داشته باشد. این تگها باید در قسمت HEAD صفحه شما قرار گیرند.

در سطر زیر یکی از معمول ترین تگهای META را می بینید:

```
<head>
```

```
<title>عنوان صفحه</title>
```

```
<meta name=" " content=" " >
```

```
</head>
```

- شناسه name

مشخص کننده نوع متا تگی است که شما قصد استفاده از آن را دارید .

- شناسه content

تعیین کننده محتویات متا تگ برای موتورهای جستجو است.

در این بخش به توضیح دو متا تگ که برای موتورهای جستجو اهمیت بیشتری دارند می پردازیم .

META Keywords

```
<meta name="keywords" content="موتا تگ, موتور جستجو">
```

- name="keywords"

این فرمان برنامه اسپایدر موتورهای جستجو را از وجود یک دسته از کلمات کلیدی این صفحه در این تگ آگاه می کند .

- content="موتا تگ, موتور جستجو"

این قسمت لیستی از کلمات کلیدی موجود در این صفحه است. در این قسمت برای جدا کردن کلید واژه ها از یکدیگر از علامت کاما استفاده می شود.

توجه داشته باشید که نباید یک کلید واژه را چندین بار تکرار کنید و کلی واژه ها باید با متن شما در صفحه مربوطه ارتباط باشند. موتورهای جستجو معمولاً رتبه بندی صفحاتی را که در آنها با تکرار بیش از حد یک کلید واژه یا ذکر کلید واژه ای که با متن صفحه ارتباطی ندارد سعی می شود رتبه بالایی را به دست بیاورند، متوقف می کنند.

META Description

این تگ محتویات صفحه را توصیف می کند.

<meta name="description" content="افزودن متا تگ به صفحه">

- name="description"

این بخش توضیحی در باره صفحه برای برنامه اسپایدر موتورهای جستجو است .

- content="افزودن متا تگ به صفحه"

این بخش توصیفی است که شما از صفحه خود می نویسید. در این قسمت هر چیزی را که می خواهید درباره صفحه خود توضیح دهید، همچنین می توانید از یک دو تا از کلید واژه ها هم استفاده کنید. بسیاری از موتورهای جستجو این قسمت را در لیست نتایج جستجو به عنوان توضیح صفحه نشان می دهند .

دو متا تگ ذکر شده در بالا از بقیه متا تگها پر کاربرد تر هستند. متا تگ های دیگری هم وجود دارند که در زیر به برخی از آنها اشاره می شود:

<meta name="author" content="نام نویسنده صفحه">

این تگ به شما اجازه می دهد که نویسنده صفحه را مشخص کنید. فقط نام نویسنده را در این تگ بنویسید تا هر کسی که کدهای HTML این صفحه را می بیند، بداند چه کسی این صفحه را نوشته است. موتور های جستجو معمولاً از این تگ برای رتبه بندی صفحات استفاده نمی کنند.

<meta name="generator" content="نام برنامه مورد استفاده شما">

این تگ به شما اجازه می دهد که به افرادی که کدهای این صفحه را می بینند بگویید که شما از چه برنامه ای برای نوشتن این کدها استفاده کرده اید. این تگ نیز برای رتبه بندی صفحات در موتورهای جستجو استفاده نمی شود.

تغییر مسیر بازدید کنندگان پس از مدت مشخص با HTML

اگر صفحه شما جابجا شد یا به هر دلیلی خواستید مسیر بازدید کنندگان خود را تغییر دهید می توانید از تگ meta refresh برای بردن بازدید کنندگان به صفحه مورد نظرتان استفاده کنید. البته در استفاده از این روش برای تغییر مسیر بازدید کنندگان، مخصوصاً در صفحه اصلی سایت خود باید به این نکته توجه کنید که برخی از موتورهای جستجو به دنبال تگهای meta refresh می گردند که بازدید کنندگان را از یک صفحه که با کلمات کلیدی پر شده است، به صفحه واقعی می برند که ممکن است در آن از کلمات کلیدی استفاده نشده باشد و در نتیجه با موضوع مورد نظر بازدید کننده مرتبط نباشد. بنابراین تغییر مسیر بازدید کننده از یک صفحه با سرعت زیاد (معمولاً کمتر از 10 ثانیه) ممکن است باعث شود این صفحه در لیست موتور جستجو قرار نگیرد. البته اگر این صفحه صفحه اصلی سایت شما نباشد ممکن است نخواهید در لیست موتور جستجو قرار گیرد.

بسیار خوب، کد زیر را می توان برای تغییر مسیر بازدید کننده استفاده کرد:

```
<html>
<head>
<meta http-equiv="refresh"
content="3;url=http://www.yoursite.com/destinationpage.htm">
<title>این صفحه جا به جا شده است</title>
</head>
<body>
متن مورد نظر شما
</body>
</html>
```

این نکته را مد نظر داشته باشید که تگ Meta refresh قبل از عنوان صفحه (TITLE) نوشته می شود.

فرمان " content=" " دو کار را انجام می دهد. اول مشخص می کند که مرورگر قبل از تغییر مسیر چند ثانیه باید صبر کند. دوم آدرس صفحه ای که باید مسیر به آن آدرس تغییر یابد. به این نکته توجه کنید که هر دو قسمت زمان و آدرس صفحه در یک جفت دابل کوت قرار دارند نه دو جفت. برای جدا کردن این دو قسمت باید از نقطه ویرگول (;) استفاده کرد.

در بخش BODY هم ر چیزی که بخواهید می توانید بنویسید. همچنین می توانید برای کاربرانی که از مرورگرهای قدیمی استفاده می کنند یک لینک را قرار دهید تا به صورت دستی به صفحه جدید وارد شوند.

```
<html>
<head>
<meta http-equiv="refresh"
content="3;url=http://www.yoursite.com/destinationpage.htm">
<title>این صفحه جا به جا شده است</title>
</head>
<body>
<a
این صفحه جا به جا شده است. اگر مرورگر شما به صورت اتوماتیک به صفحه جدید نرفت
href="http://www.yoursite.com/destinationpage.htm">اینجا</a>
را کلیک کنید تا به صورت
دستی به صفحه جدید وارد شوید
</body>
</html>
```

شناسه های مختلف قابل استفاده برای خط افقی

فرض کنید می خواهیم از یک خط افقی در صفحه خود استفاده کنیم، اما می خواهیم طول آن برابر یک تصویر یا قسمتی از یک متن باشد. یا شاید به یک خط افقی کوتاه که در سمت چپ یا راست صفحه قرار بگیرد، نیاز داشته باشیم. اینها خواصی هستند که ما می توانیم برای تگ `HR` یعنی همان خط افقی استفاده کنیم:

• `width`

این فرمان مقدار عرض خط افقی را مشخص می کند. ر این فرمان شما می توانید از مقیاس پیکسل یا درصد استفاده کنید. گزینه پیش فرض برای این فرمان 100% است .

• `align="left"`

این فرمان سمت قرار گرفتن خط افقی را مشخص می کند. شما می توانید خط را به صورت چپ چین، راست چین و در مرکز صفحه قرار دهید. گزینه پیش فرض این فرمان `center` است که خط را در مرکز صفحه قرار می دهد. البته زمانی این وضعیت مشخص می شود که عرض خط افقی کمتر از عرض صفحه باشد .

• `size="3"`

این فرمان اندازه خط را مشخص می کند. اندازه پیش فرض برای خط 2 است .

• `noshade="noshade"`

این فرمان خط را به صورت تو پر نشان می دهد.

در اینجا هر کدام از فرمانهای بالا را با یک مثال بیشتر توضیح می دهیم.

`<hr width="250">`

با این فرمان خطی افقی مانند زیر خواهید داشت:

```
<hr width="250" align="right">
```

با این تگ یک خط افقی با عرض 250 پیکسل و در سمت راست صفحه خواهید داشت. مانند زیر:

```
<hr width="250" size="10">
```

با این تگ یک خط افقی با عرض 250 پیکسل و پهنای 10 خواهید داشت:

حالا یک اندازه بزرگ را برای پهنای خط انتخاب می کنیم، مثلاً 80 ، نتیجه به این صورت خواهد بود:

همانطور که ملاحظه می کنید، خط به صورت تو خالی و مانند یک حباب به نظر می رسد.

حالا اگر از فرمان noshade استفاده کنید، خط به صورت تو پر نمایش داده می شود:

```
<hr width="250" noshade="noshade">
```

این بار با اندازه 80 این تگ را امتحان می کنیم:

```
<hr width="250" size="80" noshade>
```

در برخی مرورگرها مانند اینترنت 4.0 Internet Explorer به بعد و Mozilla Firefox امکان تغییر رنگ خط نیز وجود دارد. اما ممکن است این رنگ در همه مرورگرها مثلاً Opera 9.0 قابل مشاهده نباشد و خط به رنگ پیش فرض مشاهده شود.

در این قسمت اگر با مرورگری مثل اینترنت اکسپلورر صفحه را مشاهده می کنید، می توانید خطی را به رنگ زرد مشاهده کنید اما اگر با مرورگری مثل Opera این صفحه را مشاهده می کنید، خط زیر را به رنگ خاکستری (رنگ پیش فرض) خواهید دید.

<hr width="250" size="20" color="yellow" noshade>

تنظیم قلم مورد استفاده برای متن در HTML

اگر تمایل دارید شکل فونت متن خود را در یک صفحه تغییر دهید، می توانید این کار را با استفاده از تگ font انجام دهید. (این روش تأثیری بر تصاویر موجود در صفحه شما ندارد.)

با افزودن این شناسه " face=" به تگ فونت می توانید شکل آنرا تغییر دهید. به یک مثال توجه کنید:

`This line is Written by Times New Roman font face`

این هم متن نوشته شده با فونت: Times New Roman

This line is Written by Times New Roman font face

البته نکاتی هست که باید به آنها توجه کنید:

1. افرادی که صفحه شما را تماشا می کنند برای اینکه بتوانند صفحه را با فونتی که شما برای آن تنظیم کرده

اید ببینند باید حداقل مرورگر اینترنت اکسپلورر یا نت اسکپ 3 به بالا داشته باشند. (زیاد نگران این قسمت نباشید، اکنون تقریباً تمامی کاربران مرورگرهای جدیدتری دارند)

2. افراد بیننده صفحه شما باید فونت مورد استفاده شما را قبلاً نصب کرده باشند تا بتوانند صفحه شما را به خوبی مشاهده کنند.

وقتی شما در صفحه خود می خواهید از یک فونت خاص استفاده کنید مراقب باشید و فونتی را استفاده کنید که بیشتر افراد به صورت پیش فرض داشته باشند. برای مثال وقتی ویندوز XP را نصب می کنید چندین فونت به صورت خودکار بر روی کامپیوتر شما نصب می شوند. مثلاً Times New Roman, Arial, Tahoma و چندین فونت دیگر.

قابل ذکر است که اگر بیننده شما فونت مورد استفاده شما را نداشته باشد مرورگر به طور خودکار از فونت پیش فرض خود که به طور معمول Times New Roman است استفاده می کند.

در اینجا لیستی از فونتهایی که زیاد مورد استفاده قرار می گیرد آورده شده است که می توانید با شناسه

face=" " استفاده کنید:

متن نمونه برای زبان فارسی	Arial	Arial
متن نمونه برای زبان فارسی	Tahoma	Tahoma
متن نمونه برای زبان فارسی	Times New Roman	Times New Roman
متن نمونه برای زبان فارسی	Arial Black	Arial Black
متن نمونه برای زبان فارسی	Courier	Courier
متن نمونه برای زبان فارسی	Courier New	Courier New
متن نمونه برای زبان فارسی	Modern	Modern
متن نمونه برای زبان فارسی	Terminal	Terminal
متن نمونه برای زبان فارسی	Σψμβολ	Symbol

مشاهده صفحات لینک شده در پنجره جدید

برای اینکه یک لینک را وادار کنیم که در یک صفحه جدید باز شود، باید این شناسه را به تگ لینک اضافه کنیم :

`target="_blank"`

تگ لینک به این صورت به نظر می رسد:

`بهترینها`

لینک شما در صفحه نهایی به صورت زیر مشاهده می شود. می توانید روی آن کلیک کنید و مطمئن این صفحه را از دست نخواهید داد، چون لینک در یک پنجره جدید باز خواهد شد.

[بهترینها](#)

شما می توانید از این روش برای باز کردن تصاویر در یک پنجره جدید استفاده کنید.

به این منظور می توانید به صورت زیر عمل کنید:

``

``

``

در اینجا یک تصویر داریم که با کلیک کردن بر روی آن تصویر در پنجره جدید باز می شود.

می توانید آنرا امتحان کنید:

شناسه `target` مقادیر دیگری هم می تواند داشته باشد. برای مثال از `_top` برای باز کردن لینک در تمام پنجره استفاده می شود. البته در صورتی که صفحه در فریم استفاده نشده باشد این `_top` تأثیر و کاربردی ندارد بیشتر کارایی آن هنگامی است که صفحه در یک فرم قرار دارد و شما نمی خواهید لینک در همان فرم باز شود.

البته وقتی صفحه در فریم قرار دارد، در صورتی که سایر فریمهای پنجره نام گذاری شده باشند می توان از نام آن فریمها در شناسه `target` استفاده کرد تا لینک در آن فریمی که نام آنرا به کار برده اید باز شود نه در فریمی که خود آن قرار دارد .

ایجاد متن های متحرک در صفحه HTML

تگ `<marquee>` به شما اجازه می دهد که یک متن را به دلخواه خود در صفحه به حرکت در آورید. برای انجام این کار به جاوا اسکریپت نیاز ندارید. تنها مشکل این است که مرورگرهایی که بر پایه Netscape ساخته شده اند، نمی توانند به طور کامل با این تگ سازگار شوند و در پاره ای از اوقات با آن مشکل پیدا می کنند و تنها متن بدون حرکت را نشان می دهند.

در اینجا می توانید کدی را که برای ساخت متن متحرک استفاده می شود مشاهده کنید :

```
<marquee loop="infinite">متن مورد نظر خود را اینجا بنویسید</marquee>
```

شناسه `loop="infinite"` باعث می شود که متن تا هنگامی که صفحه باز است به حرکت خود ادامه دهد. شما می توانید به جای این شناسه از `loop="1"` هم استفاده کنید.

شما می توانید تغییراتی را در این تگ ایجاد کنید به جای `infinite` در شناسه `loop` می توانید از اعداد استفاده کنید. برای مثال `loop="2"` به مرورگر می گوید که حرکت متن را پس از دو بار چرخش متوقف کند.

می توانید با وارد کردن شناسه `bgcolor=""` به شما امکان این را می دهد که رنگ زمینه محلی را که متن در آن در حال چرخش است تغییر دهید. می توانید برای تغییر رنگ زمینه از نام رنگ یا معادل هگزادسیمال آنها استفاده کنید. به یک مثال توجه کنید:

```
<marquee loop="infinite" bgcolor="yellow">
```

متن مورد نظر خود را اینجا بنویسید

```
</marquee>
```

با اضافه کردن شناسه `width=""` می توانید عرض متن متحرک خود را تعیین کنید. در این شناسه می توانید از مقیاس پیکسل و یا در صد استفاده کنید.

```
<marquee loop="infinite" bgcolor="yellow" width="400">
```

متن مورد نظر خود را اینجا بنویسید

```
</marquee>
```

با تگ بالا می توانید یک متن متحرک با عرض 400 پیکسل و رنگ زمینه زرد ایجاد کنید.

<marquee loop="infinite" bgcolor="yellow" width="50%">

متن مورد نظر خود را اینجا بنویسید

</marquee>

با تگ بالا می توانید متنی متحرک با 50 درصد عرض پنجره مرورگر و با رنگ زمینه زرد ایجاد کنید.

آموزش ساختن جدول در طراحی صفحه با HTML

آیا شما می خواهید یک جدول (table) در صفحه خود ایجاد کنید؟ برای ایجاد یک جدول باید از این تگ استفاده کنید:

```
<table>
.....محتویات جدول.....
</table>
```

برای ایجاد یک جدول باید تگ ابتدایی آن یعنی `<table>` را در جایی که می خواهید جدول وارد شود، قرار دهید. و در پایان جدول هم از تگ پایانی آن یعنی `</table>` استفاده کنید. برای افزودن محتویات به جدول باید از تگ `<td>` استفاده کنید. نام این تگ مخفف `table data` است. محتویات جدول چیزهایی هستند که شما بعد از این تگ قرار می دهید. در پایان هم باید پس از محتویات جدول از تگ پایانی `<td/>` قبل از تگ پایانی جدول استفاده کنید. مانند زیر:

```
<table>
<td>
.....محتویات جدول.....
</td>
</table>
```

جدول به دست آمده مانند زیر به نظر می رسد:

.....محتویات جدول.....

البته این یک جدول ساده است و شاید در ظاهر زیاد تفاوتی با یک نوشته ساده نداشته باشد.

می توانیم برای جدول کادر (border) هم تعریف کنیم. برای این کار باید شناسه مربوطه را در تگ جدول قرار دهیم. مانند زیر:

```
<table border="3">
<td>
.....محتویات جدول.....
</td>
</table>
```

حالا جدول ما کمی مشخص تر شد، به آن نگاه کنید:

.....محتویات جدول

شما می توانید ضخامت کادر جدول را به دلخواه خود تغییر دهید. برای این کار فقط کافی است تا عددی را که به عنوان مقدار شناسه border به کار بردیم، تغییر دهید. اگر مقدار این عدد را صفر قرار دهید کادر دیده نخواهد شد.

تا اینجا هر چه گفتیم درباره جدولی با یک سلول بود. برای اینکه جدولی با تعداد بیشتری سلول داشته باشیم، مثلاً بخواهیم یک سلول دیگر در همان خط ایجاد کنیم، باید دوباره از تگ td استفاده کنیم. مانند زیر:

```
<table border="3">
```

```
<td>
```

سلول اول

```
</td>
```

```
<td>
```

سلول دوم

```
</td>
```

```
</table>
```

می توانید سلولهای ایجاد شده را در اینجا مشاهده کنید:

سلول دوم	سلول اول
----------	----------

حالا فرض کنید می خواهیم به خط بعدی یا به اصطلاح به ردیف بعدی برویم. برای این کار باید از تگ tr استفاده کنیم. این تگ با <tr> شروع و با </tr> پایان می پذیرد. مانند زیر:

```
<table border="3">
```

```
<td>
```

سطر اول و سلول اول

```
</td>
```

```
<td>
```

سطر اول و سلول دوم

```
</td>
```

```
</tr>
```

```
<td>
سطر دوم و سلول اول
</td>
<td>
سطر دوم و سلول دوم
</td>
</tr>
</table>
```

نتیجه به این صورت مشاهده می شود:

سطر اول و سلول اول	سطر اول و سلول دوم
سطر دوم و سلول اول	سطر دوم و سلول دوم

شما می توانید بنا به نیاز خود فرمانهایی را به تگ جدول اضافه کنید. در اینجا برخی از این فرمانها آورده شده است:

• cellpadding

برای ایجاد فاصله بین سلولها عدد مورد نظر خود را در این فرمان وارد کنید .

• cellpadding

از این فرمان برای افزودن فضا به داخل یک سلول استفاده کنید. مقدار فضای مورد نظر خود را در این فرمان وارد کنید.

فرض کنید می خواهیم در مثال قبل بین سلولها یک فاصله به اندازه 10 ایجاد کنیم. تگ جدول را مطابق زیر تغییر می دهیم:

```
<table border="3" cellpadding="10">
```

جدول به دست آمده به شکل زیر خواهد بود:

سطر اول و سئول اول	سطر اول و سئول دوم
سطر دوم و سئول اول	سطر دوم و سئول دوم

حالا فرض کنید می خواهیم یک فاصله به اندازه 10 را به داخل سلولهای جدول مثال قبل اضافه کنیم. تگ جدول را به این صورت تغییر می دهیم:

`<table border="3" cellpadding="10">`

جدول به دست آمده به صورت زیر خواهد بود:

سطر اول و سئول اول	سطر اول و سئول دوم
سطر دوم و سئول اول	سطر دوم و سئول دوم

حالا می خواهیم هر دو مثال قبل را با هم امتحان کنیم، یعنی تگ جدول را مطابق زیر تغییر دهیم:

`<table border="3" cellspacing="10" cellpadding="10">`

نتیجه را ملاحظه کنید:

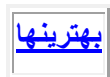
سطر اول و سئول اول	سطر اول و سئول دوم
سطر دوم و سئول اول	سطر دوم و سئول دوم

شما می توانید هر چیزی را که بخواهید داخل سلولها وارد کنید. مانند عکس، لینک، پاراگراف و...

برای این کار فقط کد مورد نظر خود را بین تگ `<td>` و `</td>` وارد کنید. برای مثال فرض کنید می خواهیم یک لینک در جدول ایجاد کنیم. مانند زیر عمل می کنیم:

```
<table border="2">
<td>
<a href=" www.best.bloghaa.com ">بهترینها</a>
</td>
</table>
```

این هم جدولی که بیننده نهایی در صفحه مشاهده می کند:

برای وارد کردن عکس نیز می توانیم به این صورت عمل کنیم:

```
<table border="2">
<td>

</td>
</table>
```

این هم نتیجه کد:

برای ادامه معرفی خواص جدولها با ما به بخش بعدی بیاييد.

جداول : HTML رنگ زمینه، نحوه قرارگیری افقی و عمودی...

اگر بخواهیم عرض یک جدول را تغییر دهیم می توانیم از شناسه `width` استفاده کنیم. با اضافه کردن این شناسه به تگ جدول می توانیم مقدار عرض جدول را مشخص کنیم. این مقدار می تواند در مقیاس پیکسل باشد یا به صورت درصد. برای تغییر دادن ارتفاع جدول نیز میتوانیم از شناسه `height` استفاده کنیم. برای مثال اگر بخواهیم یک جدول با عرض 500 پیکسل و ارتفاع 50 پیکسل داشته باشیم می توانم به صورت زیر عمل کنیم:

```
<table border="3" width="500" height="50">
<td>
محتویات جدول
</td>
</table>
```

در اینجا می بینید که برخلاف متن درون جدول که متن کوتاهی است عرض جدول نسبتاً زیاد است (همان 500 پیکسلی که برای آن تعریف کردیم):

محتویات جدول

اگر بخواهیم نحوه قرار گرفتن محتویات درون جدول را تعیین کنیم می توانیم از شناسه های زیر را در تگ `<td>` استفاده کنیم:

• `align="left"`

این شناسه محتویات جدول شما را در سمت چپ آن قرار می دهد .

• `align="right"`

با این شناسه می توانید محتویات جدول را به صورت راست چین نمایش دهید .

• `align="center"`

با این شناسه می توانید محتویات جدول را متمایل به مرکز جدول قرار دهید.

حالا این شناسه ها را در یک جدول به کار می بریم:

```
<table width="600" border="3">
```

```
<td align="left">
```

متمايل به چپ

```
</td>
```

```
<td align="center">
```

متمايل به مركز

```
</td>
```

```
<td align="right">
```

متمايل به راست

```
</td>
```

```
</table>
```

می توانید نحوه قرارگیری محتویات سلولها را در جدول زیر ملاحظه کنید:

متمايل به چپ	متمايل به مركز	متمايل به راست
--------------	----------------	----------------

اگر بخواهیم نحوه قرارگیری محتویات سلولها را به صورت عمودی تنظیم کنیم، می توانیم از شناسه **valign** استفاده کنیم:

• **valign="top"**

با این شناسه محتویات سلول در بالای آن قرار می گیرند .

• **valign="middle"**

به وسیله این شناسه محتویات سلول در وسط آن به نمایش در می آیند .

• **valign="bottom"**

با این شناسه محتویات سلول در پایین آن نمایش داده می شوند.

در مثال زیر می توانید نحوه استفاده از شناسه های بالا در یک جدول را ببینید:

```
<table width="600" height="100" border="3">
<td align="center" valign="top">
متمايل به بالا
</td>
<td align="center" valign="middle">
متمايل به وسط
</td>
<td align="center" valign="bottom">
متمايل به پايين
</td>
</table>
```

نحوه قرارگیری عمودی محتویات سلولها زمانی مفید خواهد بود که تعداد سطرهای محتویات سلولهای مختلف در یک ردیف جدول با هم برابر نباشند. در حقیقت زمانی که همه سلولها دارای یک تعداد سطر باشند و نحوه قرار گیری عمودی محتویات آنها به یک صورت است.

شناسه های دیگری نیز وجود دارد که می توانیم در تگ td استفاده کنیم:

• rowspan

این شناسه مشخص کننده این است که ارتفاع سلول معادل چند سلول است

• colspan

این شناسه مشخص کننده اندازه افقی یک سلول بر اساس تعداد سلول است.

به یک مثال توجه کنید:

```
<table border="2">
<td align="center">
سلول اول
</td>
<td rowspan="2" align="center">

```

</td>

<tr>

<td align="center">

سلول دوم

</td>

</tr>

</table>

این هم جدول به دست آمده. همانطور که می بینید سلولی که محتوی عکس است در کنار دو سلول دیگر قرار گرفته است نه در قسمت بالای سلول دوم:

سلول اول	
سلول دوم	

حال فرض کنید می خواهیم یک جدول مانند زیر داشته باشیم:

سلول اول		
سلول دوم	سلول سوم	سلول چهارم

برای ایجاد این جدول در تگ <td> در ردیف اول از شناسه `colspan="3"` استفاده می کنیم. با این کار سلول موجود در ردیف اول به اندازه سه سلول در عرض کشیده می شود. در اینجا می توانید کد مربوط به این جدول را ببینید:

<table border="1">

<tr>

<td align="center" colspan="3">

سلول اول

</td>

</tr>

<tr>

<td align="center">

سلول دوم

</td>

```
<td align="center">
```

سلول سوم

```
</td>
```

```
<td align="center">
```

سلول چهارم

```
</td>
```

```
</tr>
```

```
</table>
```

شما می توانید در صورت تمایل رنگ زمینه جدول، سطر، ستون یا هر سلول را در جدول که بخواهید تغییر دهید. برای تعیین کردن رنگ زمینه برای جدول باید این شناسه bgcolor را در تگ جدول به کار ببرید و رنگ مورد نظر خود را در این شناسه به کار ببرید.

برای مثال اگر بخواهیم جدولی با زمینه زرد ایجاد کنیم، می توانیم به این صورت عمل کنیم:

```
<table border="3" bgcolor="yellow">
```

```
<td>
```

محتویات جدول

```
</td>
```

```
</table>
```

جدول زیر به دست می آید:

محتویات جدول

قابل ذکر است که اگر به جای تگ ابتدایی جدول از تگ زیر نیز استفاده کنیم همان نتیجه را به دست می آوریم:

```
<table border="3" bgcolor="#ffff00">
```

اگر بخواهیم هر سلول رنگ زمینه مربوط به خودش را داشته باشد باید شناسه مربوط به رنگ زمینه را به تگ <td> اضافه کنیم. برای نمونه به جدول زیر توجه کنید:

محتویات سلول دوم محتویات سلول اول

آیا می خواهید کد مربوط به این جدول را ببینید:

```
<table border="3">
<td bgcolor="yellow">
محتویات سلول اول
</td>
<td bgcolor="green">
محتویات سلول دوم
</td>
</table>
```

در آخر می خواهیم رنگ زمینه هر ردیف را تغییر دهیم. برای این کار شناسه مربوط به رنگ زمینه را در تگ <tr> قرار می دهیم:

```
<table border="3" width="300">
<tr bgcolor="pink">
<td>صورتی</td>
<td>این ردیف صورتی است</td>
<tr bgcolor="gray">
<td>خاکستری</td>
<td>این ردیف خاکستری است</td>
</table>
```

این هم جدول به دست آمده:

صورتی	این ردیف صورتی است
خاکستری	این ردیف خاکستری است

قرار دادن دو جدول در کنار هم با استفاده از یک جدول بزرگتر

فرض کنید می خواهیم دو جدول را در یک سطر قرار دهیم. اگر بخواهیم دو تگ جدول را پشت سر هم استفاده کنیم، جدول دوم در سطر بعدی و زیر جدول اول قرار می گیرد.

برای حل این مشکل می توانید دو جدول مورد نظر را در یک جدول که آنها را در بر می گیرد قرار دهیم. در این صورت می توان دو جدول در یک سطر ایجاد کرد.

در اینجا می توانید کدی را که یک جدول را درون یک جدول دیگر ایجاد می کند:

```
<table width="500" border="4"><!-- تگ آغازی جدول بیرونی -->
<td align="center"><!-- سلول اول در جدول بیرونی -->
<table width="400" border="2"><!-- آغاز جدول درونی -->
<td align="center"><!-- اولین سلول جدول درونی -->
محتویات جدول درونی
</td><!-- پایان سلول جدول درونی -->
</table><!-- پایان جدول درونی -->
</td><!-- پایان سلول جدول بیرونی -->
</table><!-- پایان جدول بیرونی -->
```

این هم جدول به دست آمده:

محتویات جدول درونی

به یاد داشته باشید که جدولهای درونی را باید در سلولهای جدول بیرونی قرار دهید یعنی بین `<td>` و `</td>` در جدول بیرونی.

حالا فرض کنید می خواهیم بیش از یک جدول درون یک جدول ایجاد کنیم. برای اینکه این جدولهای درونی، در یک سطر قرار گیرد کافی است به تعداد جدولهای درونی، در جدول بیرونی سلول ایجاد کنیم و جدولها را در سلولهای جدول بیرونی قرار دهیم.

برای مثال فرض کنید می خواهیم دو جدول را در یک سطر داشته باشیم. می توانیم مانند زیر عمل کنیم:

```
<!-- تگ آغازی جدول بیرونی -->
<table width="600" border="4">
<!-- سلول اول در جدول بیرونی -->
<td align="center">
<!-- آغاز جدول درونی -->
<table width="250" border="2">
<!-- اولین سلول جدول درونی -->
<td align="center">
محتویات اولین جدول درونی
</td>
<!-- پایان سلول اولین جدول درونی -->
</td>
<!-- پایان اولین جدول درونی -->
</table>
<!-- آغاز دومین سلول جدول بیرونی -->
<td align="center">
<!-- آغاز دومین جدول درونی -->
<table width="250" border="2">
<!-- آغاز سلول دومین جدول درونی -->
<td align="center">
محتویات دومین جدول درونی
</td>
<!-- پایان سلول دومین جدول درونی -->
</td>
<!-- پایان دومین جدول بیرونی -->
</table>
<!-- پایان جدول بیرونی -->
```

این هم نتیجه به دست آمده:

محتویات دومین جدول درونی	محتویات اولین جدول درونی
--------------------------	--------------------------

قابل ذکر است که ما در این مثالها برای بهتر مشخص شدن محل جدولها از شناسه border استفاده کرده ایم. شما می توانید به دلخواه از آن استفاده کنید.

بهتر است در هنگام نوشتن کدها عرض جدولها را مشخص کنید تا در پایان به هم ریخته نباشند.

با این روش می توانید هر تعداد جدول که نیاز داشته باشید در کنار هم قرار دهید.

اصول طراحی صفحات حاوی فریم -- بخش اول

برای اینکه بتوانید از فریمها در صفحه خود استفاده کنید، ابتدا باید بدانید این فریمها چگونه کار می کنند. یک صفحه که در آن از یک فریم استفاده شده است در حقیقت به دو یا چند قسمت تقسیم شده است که هر قسمت متن html مربوط به خود را دارد.

در واقع با استفاده از فریمها، دو صفحه وب را در قالب یک صفحه نمایش می دهیم. هر کدام از صفحات در این مجموعه (یعنی صفحاتی که در فریمها قرار گرفته اند و صفحه ای که فریمها در آن قرار دارند، کد html مربوط به خود را دارند).

برای ایجاد فریم در یک صفحه به جای تگ body از تگ frameset استفاده می کنیم. می توانیم برای ساخت صفحه ای که فریمها در آن قرار می گیرند از کد زیر استفاده کنیم:

```
<html>
<head>
<title>نمایش یک فریم ساده</title>
</head>
<frameset cols="50%,50%">
<frame src="page1.htm">
<frame src="page2.htm">
</frameset>
</html>
```

در اینجا به وظیفه تگهای مورد استفاده در اینجا می پردازیم:

• <FRAMESET>

این تگ به مرورگر می گوید که به جای یک صفحه معمولی منتظر یک دسته فرم باشد .

• cols="50%,50%"

این فرمان به مرورگر می گوید که صفحه را به دو قسمت عمودی تقسیم کند و پهنای هر کدام از این قسمتها نیمی از پهنای پنجره باشد. شما می توانید این نسبت را تغییر دهید یا به جای درصد از مقیاس پیکسل استفاده کنید. اما اگر می خواهید از مقیاس درصد استفاده کنید فراموش نکنید که از نشانه درصد یعنی %

در بعد از هر عدد استفاده کنید. اگر فقط برای یکی از اعداد علامت درصد استفاده کنید مرورگر عدد دیگر را در مقیاس پیکسل فرض می کند .

• <FRAME SRC="frame_1.htm">

این فرمان آدرس صفحهء اولین فریم از سمت چپ را برای مرورگر مشخص می کند .

• <FRAME SRC="test2.htm">

این فرمان آدرس صفحه بعدی را برای فریم بعدی از سمت چپ مشخص می کند.

حالا فرض کنید ما به سه فریم نیاز داشته باشیم. می توانیم به صورت زیر عمل کنیم

```
<html>
```

```
<head>
```

```
<title>نمایش سه فریم در یک صفحه</title>
```

```
</head>
```

```
<frameset cols="33%,33%,33%">
```

```
<frame src="page1.htm">
```

```
<frame src="page2.htm">
```

```
<frame src="page3.htm">
```

```
</frameset>
```

```
</html>
```

با این کد می توانیم سه فریم در یک صفحه داشته باشیم که هر کدام از آنها 33 درصد پهنای صفحه را در بر می

گیرند. یک درصد باقیمانده را هم مرورگر تخصیص می دهد.

فرض کنید می خواهیم فریمها را به صورت عمودی و زیر یکدیگر در صفحه قرار دهیم. در این صورت باید به جای

شناسه cols در تگ frameset از شناسه rows استفاده کنیم.

به کد زیر توجه کنید:

```
<html>

<head>
<title>نمایش فریمها به صورت افقی و عمودی</title>
</head>
<frameset cols="50%,50%">
<frame src="page1.htm">
<frameset rows="50%,50%">
<frame src="page2.htm">
<frame src="page3.htm">
</frameset>
</frameset>

</html>
```

1. ما با اولین تگ `frameset` به مرورگر می گوئیم که صفحه را به دو قسمت (دو ستون) تقسیم کند.
2. `<FRAME SRC="page1.htm">` به مرورگر می گوئید که ستون اول از سمت چپ باید با صفحه `page1.htm` پر شود.
3. تگ `frameset` دوم درون تگ `frameset` اول قرار دارد. این تگ به مرورگر می گوئید که ستون دوم را به دو ردیف افقی تقسیم کند. (فریم دوم از سمت چپ خود به دو فریم تبدیل می شود)
4. تگ `<FRAME SRC="page2.htm">` به مرورگر می گوئید که بالاترین فریم قرار گرفته در ستون دوم صفحه را با صفحه `page2.htm` پر کند.
5. تگ `<FRAME SRC="page3.htm">` به مرورگر می گوئید که دومین فریم از بالا را در ستون دوم صفحه با صفحه `page3.htm` پر کند.

در پایان فراموش نکنید که همه تگهای `frameset` باز شده را در پایان ببندید.

فریمها، باز کردن لینکها در یک فریم مشخص

حالا شما می توانید یک صفحه با استفاده از فریمها بسازید. اما وقتی که شما یک لینک را در یک فریم قرار می دهید پس از کلیک کردن لینک در همان فریم باز می شود. این مسأله به این دلیل است که هر فریم یک صفحه HTML است و مانند یک صفحه عمل می کند. پس اگر برای لینک شناسه ای را تعریف نکنیم در همان صفحه (در حقیقت در همان فریم) باز می شود. شما می توانید صفحه را طوری طراحی کنید که لینکهای یک فریم در فریم دیگری باز شوند یا در یک صفحه جدید باز شوند که فریمی ندارد.

در تگ لینک استفاده کنیم. به یک مثال target برای این کار باید ابتدا فریمها را نامگذاری کنیم و سپس از شناسه در این رابطه توجه کنید:

```
<html>

<head>
<title>تعیین فریم مقصد برای لینکها</title>
</head>
<frameset cols="25%,75%">
<frame src="page4.htm" name="left">
<frame src="page2.htm" name="right">
</frameset>

</html>
```

ما در این مثال از دو فریم با نامهای left و right استفاده کردیم. شما می توانید هر نامی را که مناسب می دانید استفاده کنید. (این نامی است که در تگ لینک مورد استفاده قرار خواهد گرفت و لزوماً نباید همان نام فایل HTML قرار گرفته شده در فریم باشد).

حالا که فریمها را نامگذاری کردیم می توانیم از این نامها به عنوان مقادیری برای شناسه target در تگ لینکها در هر کدام از فریمها استفاده کنیم. فرض کنید ما در فریم سمت چپ لیستی از صفحات را داریم که می خواهیم با کلیک کردن بر روی آنها در فریم سمت راست باز شوند. در این حالت باید این شناسه را به تگ لینکهای موجود در فریم سمت چپ اضافه کنید :

target="right" برای مثال به لینک زیر توجه کنید:

```
<a href="http://besthaa.ir/" target="right">بهترینها</a>
```

حالا پس از کلیک کردن لینک، فریم سمت چپ دست نخورده باقی می ماند و لینک در فریم سمت راست باز می شود. شما می توانید این کار را در صفحاتی که بیش از یک فریم هم دارند انجام دهید. فقط فراموش نکنید که فریمها را نامگذاری کنید.

میتوان لینکها را به جای اینکه در یک فریم باز کنیم، در تمام پنجره و بدون فریم باز کنیم. برای این کار باید شناسه `target="_top"` را به تگ لینک اضافه کنیم. مثلاً می توانیم تگ لینکی مانند زیر بنویسیم:

`` این لینک در تمام صفحه باز می شود ``

در اینجا تعدادی از شناسه هایی را که می توان به تگ `frame` اضافه کرد آورده ایم. با این شناسه ها می توانیم رفتار این فریمها را بهتر کنترل کنیم:

• `scrolling="no"`

این فرمان به شما اجازه می دهد که اسکرول بار (`scroll bar`) را از سمت راست صفحه حذف کنید، تا کاربران نتوانند با استفاده از آن به بالا و پایین صفحه بروند. اگر از این شناسه استفاده نکنید، مرورگر تصمیم می گیرد که آیا اسکرول بار را در صفحه ای که درون فریم قرار دارد نشان دهد یا نه. اگر مقدار این شناسه `yes` باشد، اسکرول بار همیشه نشان داده خواهد شد. اگر `no` باشد اسکرول بار هرگز نمایش داده نخواهد شد. در صورتی که نیاز داشته باشید در این صفحه به بالا یا پایین و چپ و راست بروید می توانید با کلیدهای جهتی صفحه کلید این کار را انجام دهید .

• `border="3"`

این شناسه به شما اجازه می دهد تا مقدار کلفتی حاشیه های فریم را تعیین کنید .

• `resize="no"`

این فرمان ب شما امکان می دهد تعیین کنید که آیا کاربر می توان اندازه فریم را تغییر دهد یا نه. اگر مقدار این شناسه `no` باشد کاربر نمی تواند با قرار دادن نشانگر ماوس خود در لبه فریمها، اندازه آنها را تغییر دهد. اگر مقدار آن `yes` باشد کاربر می تواند اندازه فریمها را تغییر دهد. گزینه پیش فرض این شناسه `yes` است .

• `noresize="no"`

شما می توانید از این شناسه به جای `resize="no"` استفاده کنید، چون همه مرورگرها شناسه قبلی را نمی شناسند. در هر حال می توانید برای اطمینان از هر دو شناسه با هم استفاده کنید.

• `marginwidth="2"` و `marginheight="2"`

این شناسه ها به شما امکان می دهد میزان حاشیه محتویات فریم را از لبه فریم تعیین کنید.

برخی از مرورگرهای قدیمی ممکن است نتوانند فریمها را نشان دهند. شاید شما بخواهید برای این دسته از کاربران با مرورگرهای قدیمی پیغامی را بنویسید یا لینک صفحه ای را که در آن از فریم استفاده نکرده اید به آنها نشان دهید. برای این کار می توانید از فرمان زیر استفاده کنید:

`<noframes>`

متن پیغامی که در صورت نمایش ندادن فریمها مشاهده می شود.

`</noframes>`

حالا کاربرانی که نمی توانند فریمها را مشاهده کنند پیغام شما را به جای یک صفحه خالی می بینند.

استفاده از فریمهای نامرئی در صفحه

اگر شما می خواهید در صفحه خود از فریمهای نامرئی استفاده کنید، یعنی نمی خواهید خط حاشیه فریمها قابل دیدن را آنطور که دوست دارید تنظیم `<frame>` اضافه کنید و تگهای `<frameset>` باشد باید چند فرمان را به تگ:

```
<html>
```

```
<head>
```

```
<title>مخفی کردن فریم در صفحه</title>
```

```
</head>
```

```
<frameset cols="25%,75%" border="0" framespacing="0" frameborder="0">
```

```
<frame src="page1.htm" name="left" scrolling="no">
```

```
<frame src="page2.htm" name="right">
```

```
</frameset>
```

```
</html>
```

در تگ `<frameset>` از شناسه های مختلفی می توان استفاده کرد که در اینجا لیست برخی از آنها را مشاهده می کنید :

- `border="0"`

این شناسه میزان ضخامت کادر اطراف فریم را تعیین می کند که ما در اینجا آنرا صفر قرار داده ایم .

- `frameborder="0"`

مقدار حاشیه فریمها را صفر قرار می دهیم تا نمایش داده نشوند .

- `framespacing="0"`

فاصله بین فریمها را صفر قرار می دهیم تا بین آنها فاصله ای دیده نشود .

• `scrolling="no"`

این شناسه باعث می شود در صورتی که محتویات فریمها از اندازه پنجره بزرگتر بود نوار اسکرول بار نمایش داده نشود .

آموزش ایجاد فریم های داخلی

به لطف HTML 4.0 ما توانایی ایجاد فریمها را در بدنه صفحات پیدا کردیم. با استفاده از این نوع فریمها (inline frame) می توانیم صفحه خود را به صورت عادی طراحی کنیم و در هر کجای آن که مایل بودیم دریچه ای به یک صفحه دیگر بسازیم.

Your browser does not support inline frames or is currently configured not to display inline frames.

در قسمتهای قبل با طرز ساختن فریمها و خواص آنها آشنا شدیم. در این قسمت می خواهیم به ساختن فریمهای درونی بپردازیم. یک نمونه از این فریمها را می توانید در سمت راست این نوشته ببینید .
احتمالاً در بسیاری از صفحات نمونه هایی از این نوع فریم را دیده اید. اگر به ساختن آنها علاقه مند شده اید به سراغ تگ سازنده این فریمها می رویم:
با قرار دادن این تگ در کد HTML صفحه در جایی که می خواهید فریم قرار بگیرد می توانید یک فریم آنلاین بسازید:

```
<iframe src="آدرس" width="400" height="250" frameborder="1"></iframe>
```

با این تگ شما می توانید یک فریم در صفحه خود بسازید. همانطور که می بینید ما در صفحه اصلی از تگ body استفاده کردیم و از تگ frameset هم استفاده نشد.

در اینجا به توضیح شناسه های قابل استفاده در این تگ می پردازیم:

• <iframe>

این تگ آغازی یک فریم اینلاین است .

• src="frame_1.htm"

این قسمت مشخص کننده آدرس صفحه ای است که می خواهیم در فریم نمایش داده شود .

• width="350 "

مشخص کننده مقدار عرض فریم در مقیاس پیکسل است. البته می توانیم از مقیاس درصد هم استفاده کنیم .

• `height="250 "`

مشخص کننده ارتفاع فریم در صفحه است. مقیاس آن می تواند پیکسل یا درصد باشد .

• `frameborder="1"`

مشخص کننده ضخامت لبه های فریم است.

در مورد لینکها هم رفتار این فریمها مانند بقیه فریمها است. می توانیم به آنها یک نام بدهیم و از شناسه `target` در لینکها استفاده کنیم. به یک مثال توجه کنید:

در ابتدا به تگ فریم خود یک نام نسبت می دهیم. مانند زیر:

```
<iframe src="../examples/html/page1.htm" width="400" height="250" frameborder="1" name="inlineframe1"></iframe>
```

در مرحله بعد به تگ لینک مورد نظر شناسه `target` را اضافه می کنیم. مانند زیر:

```
<a href="index.html" target="inlineframe1">این صفحه در فریم نمایش داده خواهد شد</a>
```

مانند بقیه فریمها می توانید از شناسه `scrolling="no"` در تگ فریم استفاده کنید تا در فریم اسکرول بار نداشته باشید.

رویدادهای مربوط به پنجره مرورگر و فرمها در HTML

یکی از امکاناتی که در HTML 4.0 به وجود آمد استفاده از event در عناصر HTML صفحه بود. یک نمونه از این رویدادها (event) اجرا شدن یک فرمان جاوا اسکریپت به هنگام کلیک کردن روی عناصر HTML در صفحه است.

در اینجا لیستی از رویدادهایی که در تگهای HTML استفاده می شوند آورده شده است

برای استفاده از این رویدادها می توانید اسکریپتهای نوشته شده با جاوا اسکریپت را به عنوان مقادیر این رویدادها قرار دهید تا بسته به نوع رویداد مورد نظر اجرا شوند.

• رویدادهای مربوط به پنجره مرورگر

این رویدادها باید فقط در تگهای body و frameset استفاده شوند. دو رویداد در این دسته قرار می گیرند که در زیر آنها را مشاهده می کنید:

• onload

این رویداد باعث می شود تا اسکریپتی که به عنوان مقدار آن قرار داده شده است در هنگام باز شدن صفحه اجرا شود.

• onunload

اسکریپتی که به عنوان مقدار این شناسه قرار می گیرد در هنگامی که بازدید کننده از صفحه خارج می شود اجرا می شود.

• onResize

این رویداد هنگامی که اندازه پنجره مرورگر را تغییر می دهید اجرا می شود.

مثال:

```
<body onload="alert('به این صفحه آزمایشی خوش آمدید')" onunload="alert('شما از این صفحه خارج شدید')"
onresize="alert('شما اندازه پنجره را تغییر دادید')">
```

• رویدادهای مربوط به فرمها

رویدادهای زیر در فرمها استفاده می شوند:

• onchange

اسکرپت موجود در این شناسه به هنگام ایجاد تغییر در عناصر موجود در فرمها اجرا می شود .

• onsubmit

وقتی که فرم ارسال می شود اسکرپت موجود در این شناسه اجرا می شود .

• onreset

وقتی که دکمه reset (پاک کردن فرم) فشار داده شود اسکرپت موجود در این شناسه اجرا می شود .

• onselect

وقتی که قسمتی از فرم که این شناسه را در خود دارد انتخاب شود اسکرپت موجود در این شناسه اجرا می شود .

• onfocus

وقتی که تگی که حاوی این شناسه است مورد استفاده کاربر قرار گیرد اسکرپت موجود در این رویداد اجرا می شود .

• onblur

این شناسه بر عکس شناسه بالا عمل می کند یعنی وقتی کار کاربر با یک تگ تمام شد و به سراغ قسمت دیگری از صفحه رفت اجرا می شود.

مثال:

```
<form action="#" method="post" onsubmit="msg('onSubmit')" onreset="msg('onReset')">
<input type="text" onfocus="msg('onFocus')" onblur="msg('onBlur')" />
<select name="select" onchange="msg('onChange')">
<option>گزینه اول</option>
<option>گزینه دوم</option>
<option>گزینه سوم</option>
<option>گزینه چهارم</option>
</select>
<textarea onSelect="msg('onSelect')">قرار دارد انتخاب کنید onselect وقتی متنی را که در یا تگ با شناسه
</textarea>اسکرپت موجود در این رویداد اجرا می شود
<input type="reset" name="reset" value="reset" />
<input type="submit" name="Submit" value="Submit" />
</form>
```

رویدادهای مربوط به صفحه کلید و ماوس در HTML

در این قسمت به توضیح بخش دوم رویدادهای HTML که مربوط به صفحه کلید و ماوس می شود می پردازیم .

• رویدادهای مربوط به صفحه کلید

سه رویداد در این دسته قرار می گیرد:

• onkeydown

در هنگام فشار دادن دکمه صفحه کلید اسکریپت تعریف شده در مقدار این شناسه اجرا می شود .

• onkeypress

وقتی که یک دکمه در صفحه کلید فشرده می شود و رها می شود اسکریپت موجود در این شناسه اجرا می شود .

• onkeyup

در هنگام رها شدن یک کلید این شناسه فعال می شود.

رویدادهای مربوط به صفحه کلید نباید در تگهای زیر استفاده شود:

<base>,
, <bdo>, <frame>, <frameset>, <iframe>, <html>, <head>, <meta>,
<param>, <script>, <style>, <title>

مثال:

```
<input value="onkeypress" type="text" onKeyPress="msg('onkeypress')" />
```

```
<input value="onkeypress" type="text" onKeyUp="msg('onkeyup')" />
```

```
<input value="onkeypress" type="text" onKeyDown="msg('onkeydown')" />
```

• رویدادهای مربوط به ماوس

هفت رویداد در این دسته قرار دارند :

• onclick

در هنگام کلیک کردن بر روی قسمتی که این شناسه را دارد اجرا می شود .

• ondblclick

مقدار موجود در این شناسه به هنگام دابل کلیک بر روی قسمتی که این شناسه در آن به کار رفته اجرا می شود .

• onmousedown

وقتی که کلید ماوس فشرده می شود این شناسه عمل می کند .

• onmousemove

وقتی که ماوس را در صفحه حرکت می دهید این رویداد اجرا می شود .

• onmouseover

وقتی ماوس روی قسمتی که حاوی این شناسه است قرار می گیرد این رویداد اجرا می شود .

• onmouseout

این رویداد وقتی که ماوس از روی قسمتی که حاوی این رویداد است خارج می شود اجرا می شود .

• onmouseup

وقتی که کلید ماوس رها می شود این رویداد اجرا می شود.

رویدادهای مربوط به ماوس هم مانند رویدادهای صفحه کلید نباید در تگهای زیر استفاده شوند:

`<base>`, `
`, `<bdo>`, `<frame>`, `<frameset>`, `<iframe>`, `<html>`, `<head>`, `<meta>`,
`<param>`, `<script>`, `<style>`, `<title>`

مثال:

`<td onClick=msg('onClick')>` در این قسمت کلیک کنید تا رویداد `</td>` اجرا شود

`<td onDbClick=msg('onDbClick')>` در این قسمت دابل کلیک کنید تا رویداد `</td>` اجرا شود

در این قسمت کلید ماوس را پایین نگهدارید تا رویداد `<td onMouseDown=msg('onMouseDown')>` اجرا شود `</td>`

روی این قسمت ماوس خود را حرکت دهید تا رویداد `<td onMouseMove=msg('onMouseMove')>` اجرا شود `</td>`

`<td onMouseOver=msg('onMouseOver')>` روی این قسمت قرار دهید تا رویداد `onMouseOver` ماوس خود را روی این قسمت قرار دهید تا رویداد `</td>` اجرا شود

اجرا `onMouseOut` وقتی ماوس از روی این قسمت کنار رود رویداد `<td onMouseOut=msg('onMouseOut')>` می شود `</td>`

اجرا `onMouseUp` وقتی کلید ماوس روی این قسمت رها شود رویداد `<td onMouseUp=msg('onMouseUp')>` می شود `</td>`

در این مثال (' ') `msg` متن پیام تابع جاوا اسکریپتی است که در صفحه مثال تعریف شده است. به جای آن می توانید از کدهای دیگری استفاده کنید.

تنظیم پیج کد مورد استفاده در صفحه

حتماً تا به حال با صفحاتی مواجه شده اید که به زبان فارسی نوشته شده اند، اما وقتی از آنها بازدید می کنید با کلماتی به هم ریخته و غیر قابل فهم مواجه می شوید. دلیل این مشکل ناسازگار بودن Encoding انتخاب شده در مرورگر با زبان فارسی است.

این ناسازگاری ممکن است به دلیل کامل نشدن بارگذاری صفحه ایجاد شده باشد یا به دلیل اینکه در هنگام طراحی Encoding متناسب با زبان فارسی انتخاب نشده باشد یا اصلاً در طراحی صفحه هیچگزینه ای برای Encoding صفحه در نظر گرفته نشده باشد.

در اکثر مواقع می توانید صفحه مورد نظر را به روش زیر به صورت فارسی مشاهده کنید:

- مرورگر اینترنت اکسپلورر در ویندوز: (Microsoft Internet Explorer)
از منوی **view** گزینه **Encoding** را انتخاب کنید و گزینه **utf-8** را کلیک کنید. در صورتی که در لیست اولیه کد پیجهای مختلف نتوانستید **utf-8** را مشاهده کنید نشانگر ماوس خود را روی گزینه **More** نگهدارید و **utf-8** را از بین کد پیجهای مختلف پیدا کرده و روی آن کلیک کنید.
در سایر مرورگر ها هم به همین روش باید عمل کنید فقط مسیر منو ها کمی تفاوت دارد. می توانید مسیر های زیر را دنبال کنید.
- مرورگر فایرفوکس (Firefox):
view --> Character Encoding --> unicode (utf-8)
یا
view --> Character Encoding --> More Encodings --> Unicode --> Unicode (utf-8)
- مرورگر اپرا (Opera):
view --> Encoding --> Unicode --> UTF-8

البته اگر به این روش مشکل صفحه مورد نظر شما حل نشد به دلیل این است که صفحه با پیج کد دیگری نوشته شده است. می توانید گزینه هایی مثل **Arabic(Windows)** را نیز امتحان کنید.

برای اینکه یک صفحه فارسی طراحی کنیم دو چیز را باید مد نظر قرار دهیم:

راست به چپ بودن صفحه

برای اینکه یک صفحه راست به چپ طراحی کنیم می توانیم به چند طریق عمل کنیم.

- استفاده از شناسه `dir="rtl"` در تگ `<html>`
از این شناسه در بسیاری از تگهای HTML می توان استفاده نمود. در صورتی که صفحه ای راست به چپ باشد و بخواهیم از قسمتهای چپ به راست نیز در آن صفحه استفاده کنیم می توانیم از شناسه `dir="ltr"` استفاده کنیم.
- استفاده از CSS برای تعیین `direction` صفحه
مثلاً استفاده از یک استایل خارجی یا در بخش HEAD متن یا استفاده از شناسه `style="direction: rtl"` در تگهایی که می خواهیم به صورت راست به چپ نمایش داده شود

تنظیم Encoding در هنگام طراحی صفحه

برای تنظیم Encoding صفحه باید از یک متاتگ در بخش HEAD متن استفاده کنیم. این متاتگ برای کد پیچ utf-8 که بیشترین سازگاری را با صفحات فارسی دارد به صورت زیر است:

```
<meta http-equiv="Content-Type" content="text/html; charset=utf-8">
```

اگر در طراحی صفحه ای از این متاتگ استفاده شود کد پیچ utf-8 در مرورگر به صورت خودکار برای آن صفحه اعمال می شود .

کاراکترهای ویژه، علامتهایی که نمی توان آنها را با صفحه کلید تایپ کرد

آیا تا به حال موقعیتی پیش آمده که بخواهید بین دو کلمه فاصله بیشتری وجود داشته باشد. یا بخواهید علامت کپی رایت را نشان دهید. این کاراکترهای ویژه با استفاده از کدهای ویژه در صفحه شما قرار می گیرند. این کدهای ویژه با علامت (& امپرسند) شروع می شوند و با تعدادی حرف یا عدد ادامه پیدا می کنند و با ; (نقطه ویرگول) پایان می یابند. برای مثل زمانی که شما می خواهید بین دو کلمه فضای خالی اضافی بگذارید باید از کد استفاده کنید که فضای خالی اضافه می کند. مطابق مثال زیر:

کلمہ دوم; کلمہ اول

نتیجه به این صورت خواهد بود:

کلمه اول کلمه دوم

فاصله اول بین کلمات با فشار دادن دکمه Space ایجاد می شود. مرورگر فاصله اول را تشخیص می دهد اما بعد از آن هر تعداد فاصله که باشد تفاوتی نمی کند و شما فقط یک فاصله را در مرورگر می بینید. افزودن کد مرورگر را مجبور می کند تا بین دو کلمه فاصله اضافی بگذارد. شما با تکرار این کد می توانید به هر تعداد که بخواهید فاصله خالی ایجاد کنید.مانند زیر:

[illegible]

نتیجہ:

کلمه اول کلمه دوم

این فرمان چهار فضای خالی اضافی بین دو کلمه ایجاد می کند. و در مجموع پنج فضای خالی داریم.

بحث بعدی ما علامت کپی رایت است. شما می توانید به همان روشی که برای فضای خالی اضافی ایجاد کردیم این علامت را نیز به وجود بیاورید. یعنی با استفاده از کد آن. کد علامت کپی رایت این است: ©

به این مثال توجه کنید:

متن نتیجه:

this page Copyright © 2007 by me

روش کار برای تمامی کاراکترهای ویژه به همین صورت است فقط کد آنها را در متن HTML قرار دهید.

در جدول زیر می توانید تعدادی از این کاراکترهای ویژه را به همراه کد سازنده آنها ببینید:

کد سازنده کاراکتر	شکل ظاهری کاراکتر	نام کاراکتر
&	&	امپرسند
©	©	علامت کپی رایت
®	®	علامت ثبت شده
™	™	علامت تجاری
<	<	علامت کوچکتر از
>	>	علامت بزرگتر از
†	†	علامت خنجر
»	»	-----
«	«	-----
—	—	خط فاصله ام
°	°	علامت درجه
¼	¼	یک چهارم
½	½	یک دوم
¾	¾	سه چهارم
·	·	نقطه میانی
¡	!	علامت تعجب وارونه
€	€	علامت یورو
£	£	علامت پوند انگلیس
÷	÷	علامت تقسیم
√	√	علامت رادیکال

بهترینها

www.besthaa.ir

پایان